

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1996

Número 44

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 1 d'octubre del 1996 a les 11 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 3617/96, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compromisos o acords i exigències per assegurar el vot del diputat Avel·lí Casanovas a la investidura del President de la CAIB. 1587
 - 2) RGE núm. 4695/96, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a constitució de la Mesa del Diàleg Social. 1587
 - 3) RGE núm. 4696/96, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a situació en què es troben les negociacions per a la construcció de la Biblioteca a Can Salas. 1588
-

- 4) RGE núm. 4533/96, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Sansó i Servera, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a antic propietari de l'edifici de la Conselleria d'Obres Públiques. 1589
- 5) RGE núm. 4120/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a exclusió dels representants dels sindicats en les entrevistes realitzades en la primera visita oficial a l'Illa de Menorca. 1589
- 6) RGE núm. 4388/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a grau de compliment del pla quadriennal de serveis socials i assistència social. 1590
- 7) RGE núm. 4697/96, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a criteris del Pla territorial parcial de la Serra de Tramuntana. 1591
- 8) RGE núm. 4700/96, de l'Hble. Sra. Diputada Carme Garcia i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a temporada d'estiu de rebaixes. 1592
- 9) RGE núm. 4706/96, de l'Hble. Sra. Diputada Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a criteris d'inversions en camins rurals a diferents municipis de les Illes proposats per a l'any 1996. 1593
- 10) RGE núm. 4534/96, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a condicions econòmiques en la compra de l'edifici de la Conselleria d'Obres Públiques. 1594
- 11) RGE núm. 4389/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a nou pla de serveis socials i assistència social. 1594
- 12) RGE núm. 4698/96, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a abusos en la contractació i explotació d'apartaments en règim de temps compartit o multipropietat. 1595

II.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 2223/96, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a política del Govern sobre l'aplicació de la Llei 3/1987, de mesures de foment del patrimoni històric de les Illes Balears. 1596
- 2) RGE núm. 2968/96, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a criteris de la política del Govern en matèria de joventut. 1605

III.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ de la Proposició no de llei RGE núm. 2244/96, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a avaluació impacte ambiental, valoració econòmica del medi ambient i gestió pública. 1615

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Començam aquesta sessió plenària amb el primer punt de l'ordre del dia que fa referència a preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 3617/96, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compromisos o acords i exigències per assegurar el vot del diputat Avel·lí Casanovas a la investidura del President de la CAIB.

La primera pregunta la formula la Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compromisos o acords i exigències per assegurar el vot del diputat Avel·lí Casanovas a la investidura del President del Govern. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Sr. President de la Comunitat Autònoma, quin és el compromís concret per assegurar i garantir l'estabilitat del Govern respecte al vot del Sr. Avel·lí Casanovas? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President, té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Sr. President. Senyores i senyors diputats. El Sr. Casasnovas és un diputat del Parlament balear, membre del Grup Parlamentari Popular, i com a diputat és representant dels diputats que l'han votat. Aquest president no ha de menester fer cap aportació exclusiva per tal d'assegurar cap vot, ja que els senyors diputats del Grup Parlamentari Popular tenen a bé i a orgull representar els interessos dels seus ciutadans. Aquest president escolta sempre totes les aportacions que fan els diputats del seu grup com a representants que són dels ciutadans. Naturalment, qüestions que afecten a les seves circumscripcions, qüestions que afecten al Consell Insular de Menorca i a Menorca, en aquest cas, varen ser fetes públiques i tractades amb tots els membres del Consell Insular i també amb aquest diputat, crec que en compliment estricte del que és la representació que un diputat ha de tenir del sentir de les necessitats dels seus ciutadans. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Lament la ingenuïtat de la pregunta plantejada, front a les afirmacions del Sr. Avel·lí Casasnovas a l'hora d'assenyalar que havia assumit compromís concrets. Però així i tot, només les votacions concretes dels diputats ens permetran sortir de dubtes. A partir d'aquí sabrem si és cert que el diputat Avel·lí Casasnovas, d'acord amb el que ha afirmat i reafirmat mitjançant els mitjans de comunicació, té el vot respecte..., defensarà amb el seu vot interessos concrets per a l'illa de Menorca, o postures progressistes que també diu que defensa, front al propi Partit Popular. Així i tot, creim que malauradament, i amb açò volíem sortir de dubtes, i ho farem a partir de les votacions quan veurem el que vota el Sr. Avel·lí a cada votació, temem que el vot quedarà, malgrat totes les declaracions, al pagament d'una dedicació exclusiva per no fer res després d'una remodelació en el Consell Insular de Menorca. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. President, té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, voldria que aquestes paraules s'interpretin dins el respecte absolut per la seva labor i la del seu grup. Però, francament, es preocupi del seu grup parlamentari, no passi pena per als altres grups parlamentaris perquè en el Grup Parlamentari del Partit Popular, quan es tramita una qüestió, els diputats no són testimonis i res més. Els diputats representen als ciutadans i el president ha estat triat de dins aquest grup parlamentari. Tant el president com aquest grup que li dona suport són els qui han de fer complir el programa electoral que ha tengut el suport majoritari dels ciutadans d'aquestes illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President.

I.2) Pregunta RGE núm. 4695/96, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a constitució de la Mesa del Diàleg Social.

Passam a la segona pregunta que formula el diputat Sr. Francesc Triay, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a constitució de la Mesa del Diàleg Social. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President de la Comunitat, el seu govern es va comprometre amb els agents socials, amb els sindicats i amb les patronals a constituir dins el mes de setembre, especialment dins la primera quinzena del mes de setembre, la Mesa del Diàleg Social. Sense una formalització de la relació entre el Govern, els sindicats i les patronals, i això és la Mesa del Diàleg Social, no és possible avançar cap al pacte per a l'ocupació, reclamat amb tanta insistència pels sindicats, i ofert per vostè mateix darrerament.

Sr. President, quan es posarà, quan es passarà de les mesos denominades d'aproximació, de les mesos i reunions oficioses, sense capacitat per prendre decisions, perquè continuament es qüestiona la representativitat de les entitats que hi formen part, a una Mesa de Diàleg Social emparada per una norma? Quan s'iniciaran formalment i definitivament el procés i els treballs de concertació social a les Illes Balears? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. President, té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, voldria cridar l'atenció cap al fet que probablement li hagin passat aquesta pregunta després dels esdeveniments que han succeït al darrer temps. Voldria que revisés el contingut d'aquesta pregunta, s'adonaria que en aquest moment no és apropiada al que ha succeït. El President del Govern ha convocat a tots els sindicats dins els 30 primers dies i tots els altres esdeveniments respecte al diàleg que vostè ha pogut constatar que en aquests moments s'han produït. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, té vostè la paraula. Sr. President, aquesta pregunta és plenament vigent i plenament actual perquè la Mesa del Diàleg Social, com ens va confirmar el conseller que du aquesta àrea, el Sr. Camps, a la compareixença molt recent, encara no s'ha constituït perquè encara es presentaven problemes de representativitat entre les diferents patronals. Crec que això s'està convertint en una excusa, en un obstacle artificio, perquè fa tants d'anys que parlam d'aquesta qüestió que sembla mentida que el dia d'avui es pugui plantejar com un obstacle el fet de constituir una mesa de diàleg social que si no es reuneix molt prest, -i vostè ho sap, Sr. President-, difícilment podrà entrar a debatre aquest pla per a l'ocupació i difícilment els pressuposts per a l'any 1997 podran dur una partida pressupostària pactada per afrontar qüestions concretes d'aquest pla per a l'ocupació. Per tant, la preocupació és important perquè sembla que el govern es vulgui escudar amb aquests tipus de dificultats representatives per fer tard a un compromís que és inajornable, que el pla per a l'ocupació tenguí dotació pressupostària dins l'any 1997.

Per altra part, vull recordar-li que, efectivament, el govern ha incomplert dins el mes de setembre l'obligació de reunir la Mesa del Diàleg Social, i de reunir-la amb una norma ja acordada amb les forces socials. Els treballs que a final de juliol van acordar, vaig riure molt, em sembla que no té una informació molt correcta sobre aquesta qüestió, els treballs sectorials que es van acordar a final de juliol per dur endavant al principi del mes de setembre, preparatoris d'aquesta mesa del diàleg social, no s'han realitzat, no s'han elaborat ni s'han discutit. Per tant, jo el vull animar, Sr. President, a empènyer aquesta qüestió, que no sigui simplement una qüestió d'imatge sinó que sigui una qüestió d'acord, de concertació i d'implicació pressupostària per fer-ho realitat dins l'any 1997. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. President, té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament aquesta pregunta és extemporània. Crec que li falta informació. En primer lloc, la Mesa del Diàleg Social, per estrany que li pugui parèixer, és una realitat. El diàleg mitjançant aquesta mesa, i el diàleg amb els agents socials, malgrat que a vostè li pugui saber greu, és una realitat. Aquest diàleg s'ha compromès a una reunió trimestral d'aquesta mesa, que també s'ha complert. Aquest president, personalment, va presentar la proposta del pacte per a l'ocupació, que és una proposta de part, als agents socials i als agents econòmics, dins els 30 primers dies de mandat. Si el puc tranquil·litzar, el pacte per a l'ocupació tindrà dotació pressupostària perquè és una iniciativa nostra i perquè amb això estam d'acord, estam negociant, cada dia es produeixen reunions amb els agents socials i econòmics, i el pacte per a l'ocupació tindrà implicacions econòmiques per a l'any 1997. Gràcies.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President.

I.3) Pregunta RGE núm. 4696/96, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a situació en què es troben les negociacions per a la construcció de la Biblioteca a Can Salas.

Passam a la següent pregunta formulada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a la situació en què es troben les negociacions per a la construcció de la biblioteca a Can Salas. Té la paraula el Sr. Crespi.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. El Grup Socialista voldria saber en quina situació es troben aquestes negociacions amb el Ministeri d'Educació i Cultura, perquè ja fa molt de temps que aquest tema roda en aquest parlament, roda en les relacions Govern central i Govern autonòmic. Voldríem saber si aquesta comunitat podrà gaudir d'aquesta inversió a curt termini. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Crespi. Per contestar, en nom del Govern, té la paraula el Sr. Flaquer.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Crespi. Efectivament, aquesta és una preocupació de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports en la mesura que entenem que l'espai necessari per cobrir aquesta necessitat social i cultura que és la de la biblioteca pública és, lògicament, un dels temes prioritaris de la nostra gestió. En aquests moments, i com vostè sap, hi ha unes negociacions obertes amb el Ministeri de Cultura. Hi va haver una reunió, ho vaig anunciar a la comissió parlamentària la setmana passada, amb el Sr. Secretari d'Estat de Cultura. Estam esperant que ens passin l'informe geotècnic que pugui demostrar l'aptitud d'aquest edifici per dur a terme aquesta inversió, paral·lelament també esperam que el Ministeri es comprometi firmament a fer una inversió dins d'aquest espai. Si aquest compromís no existeix i no es pot garantir aquesta inversió, és molt difícil que el Govern de la Comunitat Autònoma, de manera aïllada i solitària, es pugui dur a terme de manera immediata, o almanco a curt termini, una inversió d'aquesta quantitat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Vol fer ús de la paraula, Sr. Diputat? Té la paraula.

EL SR. Crespí i Plaza:

Només voldria, si el Conseller m'ho vol aclarir, si l'avança d'aquestes negociacions permetrà que dins el pressupost de l'any 1997 es contempli una partida per fer front a aquesta construcció, si realment després l'acord es substància i es perfecciona amb quantitats concretes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Crespí. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Crespí, jo som el primer que ho desig però crec que en aquests moments no puc donar cap tipus de certesa en aquest sentit. Insistesc que les negociacions estan obertes. Tots sabem que els pressuposts de l'any 1997, avui horabaixa tendrem ocasió de parlar sobre un altre tema educatiu de retalls d'inversions, seran restrictius i és vertaderament difícil. Jo, en aquests moments, no puc donar cap garantia a aquesta cambra en aquest sentit. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 4533/96, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Sansó i Servera, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a antic propietari de l'edifici de la Conselleria d'Obres Públiques.

Passam a la següent pregunta que formula l'Hble. Sr. Diputat Antoni Sansó i Servera, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a antic propietari de l'edifici de la Conselleria d'Obres Públiques. Té la paraula el Sr. Sansó.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. Només volem saber qui era el propietari de l'edifici de la Conselleria d'Obres Públiques situada a l'avinguda Gabriel Alomar, núm. 33, la compra del qual acordà el consell de Govern de dia 8 de novembre de 1984.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sansó. Té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat. El Sr. Tomàs Darder Hevia, perdó, Tomàs Hevia S.A., persona jurídica.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Diputat?

I.5) Pregunta RGE núm. 4120/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a exclusió dels representants dels sindicats en les entrevistes realitzades en la primera visita oficial a l'illa de Menorca.

Passam a la següent pregunta que formula l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a exclusió dels representants dels sindicats en les entrevistes realitzades en la primera visita oficial a l'illa de Menorca. Té la paraula el Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. En la seva primera visita a Menorca com a president de la Comunitat Autònoma, el Sr. Jaume Matas va tenir una agenda espessa d'activitats, visites a la residència sanitària, a una mútua on va poder experimentar amb les instal·lacions, reunions amb representants municipals, insulars i de l'activitat empresarial. Nosaltres, per la manca de reunions i entrevistes amb els representants sindicals, volem fer aquesta pregunta perquè ens digui les causes per les quals no es va reunir o no va tenir interès en reunir-se amb els representants dels treballadors i de les treballadores de Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Molt Hble. Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Jo crec que en aquestes reunions hi havia representants dels treballadors, no tots, però sí que hi havia representants dels treballadors. A més puc dir que sempre que he anat a Menorca, i vostè ho sap, sempre que ha estat possible pel calendari i sempre que ha estat possible dins el programa ordinari, he presumit d'entrevistar-me directament amb els representats dels agents socials i econòmics i, naturalment, és el que pens fer també d'aquí en endavant. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President. Vol fer ús de la paraula, Sr. Portella?

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. Portella. No hi havia representants dels treballadors perquè els sindicats representatius dels treballadors, Comissions Obreres, UGT i USO, em van demanar que transmetés el seu malestar per no haver estat convidats, per no haver estat convocats a una entrevista amb el president. Vostè sap que l'economia d'un país no és només iniciativa empresarial sinó que també és en funció dels treballadors i de les treballadores, i les seves organitzacions representatives tenen tant a dir sobre l'economia d'un país, com en aquest cas és Menorca, com les organitzacions empresarials. En tot cas, rebi aquest malestar dels sindicats. Si era un acte simbòlic no entrevistar-se amb ells a la seva primera visita, ha de saber que és així, és un acte simbòlic que determina un poc quina és la filosofia del govern cap als treballadors.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella. Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Perdoni, hi havia representants dels treballadors, concretament del sector primari. Eren els representants d'aquest sector, estaven presents allà. Efectivament, no eren tots els representants. Però és la meua voluntat poder tenir aquest intercanvi d'opinió el més aviat possible. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President.

I.6) Pregunta RGE núm. 4388/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a grau de compliment del pla quadriennal de serveis socials i assistència social.

Passam a la següent pregunta que formula l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a grau de compliment del pla quadriennal de serveis socials i assistència social. Té la paraula el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. La Llei d'acció social estableix a la seva disposició addicional segona que, en el termini màxim de dos anys a partir de l'entrada en vigor de la llei, es farà un termini un pla quadriennal de serveis socials i assistència social. El període 91-94 es va fer aquest pla quadriennal, allà on es diu que aquest pla serà vinculant per la iniciativa pública. Per tant, jo volia saber si aquest pla quadriennal de serveis socials i assistència social en quin grau s'ha complert. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. En nom del Govern, té la paraula la Sra. Estaràs.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sr. Balanzat. El grau de compliment dels objectius i les prioritats que proposava aquest pla quadriennal de serveis socials, en línies generals, ha estat satisfactori. Tenim una sèrie de mostres de quin ha estat el compliment. Els objectius assolits són, en primer lloc, la xarxa bàsica de centres de serveis socials d'atenció primària, a tots i cadascun dels municipis de la Comunitat Autònoma, i adreçada a tota la població en general, la implantació del suport transitori comunitari, la xarxa d'atenció a persones marginades, la xarxa de serveis per a l'atenció a persones majors, la xarxa d'atenció a persones discapacitades. Però, en qualsevol cas, dins el marc de la comissió de coordinació entre la Direcció General d'Acció Social, consells insulars i l'Ajuntament de Palma es farà un estudi detallat de quin ha estat aquest resultat per sectors i per illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Vol fer ús de la paraula, Sr. Balanzat? Té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Em sorprèn que la vicepresidenta del Govern digui que el grau de compliment ha estat satisfactori, perquè, almanco sobre Eivissa i Formentera, he pogut comprovar, punt per punt, les prioritats marcades en aquest pla. Desgraciadament, he de dir que de totes les que hi havia, ho he comprovat personalment en tots els serveis socials de l'illa d'Eivissa i de Formentera, no n'han complert ni una. Per exemple, pis d'acollida transitòria per a la dona, 28 milions, no hi és. Creació d'un centre d'acollida als marginats, 30 milions, no hi és. Centre d'acollida de drogaaddicció, 20 milions, no hi és. Centre de reinserció de drogaaddicció, 30 milions, no hi és. Pis per minusvàlids, 17 milions, no hi és, etc. Per tant, tal vegada quan vostè fa referència al grau de satisfacció del pla, probablement, es deu referir a Mallorca o a Menorca, però, almenys a Eivissa, li puc assegurar que no és així. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Vol fer ús de la paraula, Sra. Estaràs?

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Efectivament em referesc a l'illa d'Eivissa, de Mallorca, de Menorca i de Formentera. En qualsevol cas, en el marc d'aquesta comissió de coordinació d'acció social, el grup de treball constituït per tècnics del Consell Insular, en aquest cas hi haurà una representació del Consell Insular d'Eivissa, (...) del grau satisfactori de compliment. Les conclusions d'aquesta comissió seran importants i proporcionaran dades de gran vàlua per a la confecció del nou pla de serveis socials. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

I.7) Pregunta RGE núm. 4697/96, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a criteris del Pla territorial parcial de la Serra de Tramuntana.

Passam a la següent pregunta que formula el Sr. Diputat Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a criteris del Pla territorial parcial de la Serra de Tramuntana. Sr. Quetglas, té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. És un antic compromís del Govern, des dels anys 80, la remissió al Parlament dels criteris per a l'elaboració del pla territorial parcial de la Serra de Tramuntana. Continua passant el temps i ha arribat el moment de tornar demanar al Govern quan té previst remetre a aquest parlament els criteris del Pla territorial parcial de la Serra de Tramuntana. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Quetglas. En nom del Govern, té la paraula el Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat. Està previst que dia 8 de novembre el consell de Govern aprovi inicialment aquests criteris i els remeti al Parlament, a excepció d'algun problema relatiu a desacord amb els batlles de Tramuntana. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Vol fer ús de la paraula, Sr. Quetglas? Té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Li agaf la paraula. He demostrat la meua satisfacció. Esper que no es produeixi un altre incompliment (...) ens té acostumats el Govern en relació als instruments d'ordenació, el paradigma més gran dels quals són les directrius d'ordenació del territori, que són la pedra angular del sistema de planificació i d'ordenació territorial, la mare de totes les planificacions, que du, ni més ni menys, que nou anys de retard en la remissió al Parlament obligada per la Llei d'ordenació territorial. Esperem que no es produeixi aquest incompliment perquè, en aquests moments, el Pla territorial de la Serra de Tramuntana, com coneix perfectament el conseller, fins ara era un compromís incomplert més, i no passava pràcticament res més que una determinada paralització de les possibilitats de desenvolupament, d'ús i de gestió del futur parc natural de la Serra de Tramuntana que tots desitjam, però ara ja hi ha un element més: la submissió de l'entrada en vigor del pla d'ordenació de l'oferta turística al fet que s'aprovi prèviament el pla territorial parcial de la Serra de Tramuntana col·loca a les zones turístiques de la Serra de Tramuntana, concretament a la zona del port de Sóller, en una situació sense sortida de cara a la pròpia aplicació del pla d'ordenació i la pròpia adaptació del pla general de Sóller a aquest ordenament.

Per tant, ara és una urgència que no només ve determinada per la necessitat de complir els compromisos del govern, és una urgència que ve determinada per la paralització, pel col·lapse que, en aquests moments, la no aprovació d'aquest pla està provocant a l'economia del port de Sóller. En aquest sentit, animam al conseller a complir no només l'aprovació sinó que, immediatament després d'aprovar els criteris en el Parlament, es faci una ràpida elaboració i aprovació del pla subsegüent. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Quetglas. Té la paraula el Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat. L'altre dia, a la compareixença en comissió, vaig explicar que aquest període de sessions i el pròxim seran els adients per aprovar molta normativa quant a planificació. Respecte (...) parcials era necessari encaminar les passes de manera que anassin enllaçades amb els criteris de planejament general global. Tenim una base informativa respecte a directrius que il·lustre la planificació territorial, no sectorial. Quant a l'ofegament de l'economia d'alguns municipis de Tramuntana respecte a la manca d'aquest pla, he de dir que, per ventura, un ajuntament ha fet una lectura un poc simplista d'un mandat normatiu que, sincerament, no crea cap obstacle a l'actuació econòmica i urbanística d'aquests municipis. És distint l'aprovació d'un pla general, o normes subsidiàries, que realment seria incoherent fer massa via ara quan es pot donar una (...) superior. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus.

I.8) Pregunta RGE núm. 4700/96, de l'Hble. Sra. Diputada Carme Garcia i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a temporada d'estiu de rebaixes.

Passam a la següent pregunta que formula l'Hble. Sra. Diputada Carme Garcia i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a quina valoració fa el govern de la temporada d'estiu de rebaixes, en quan al període i a les dates d'inici i acabament. Té la paraula la Sra. Garcia i Querol.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. A començament de juliol es produïa un desconcert important al sector i als consumidors de la temporada de rebaixes, del començament i de l'acabament (...). El nou conseller va anunciar, en aquells moments, que es reuniria amb els sectors, però semblava que havia estat a petició d'una gran superfície. S'ha parlat de recursos contenciosos-administratius respecte al decret que regula el període de rebaixes. S'ha parlat d'inspeccions i de denúncies. Per tant, el Grup Socialista fa la següent pregunta: quina valoració fa el govern de la temporada d'estiu de rebaixes, en quan al període i a les dates d'inici i acabament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Garcia. Té la paraula el Conseller d'Indústria i Comerç.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Ja sap, Sra. Diputada, que l'inici i el final de la temporada de rebaixes varen ser fixats per una ordre de dia 2 d'abril de l'any 1996, enguany, que desenvolupava l'article 25 de la Llei de comerç minorista. Aquesta va ser i és la norma que hi ha vigent. Efectivament, hi va haver una sol·licitud d'una gran superfície, que va demanar una interpretació d'aquesta norma de cara, segons ells, a flexibilitzar la normativa aplicable. El sector es va reunir, es va decidir que no, i com que aquesta normativa va sortir de l'acord i del consens de tot el sector, puc dir que per un acord unànim, maldament després algunes persones que representaven a un sector negaren aquesta (...), el fet és que si no hi havia acord unànim, com hi va haver a la primera reunió, no es modificava i s'ha mantingut. És a dir, no hi ha cap tipus de confusió. La norma, des de l'abril, està ben clara, i s'ha mantingut. He de dir que gràcies a la bona voluntat del sector s'han respectat les dates d'inici i d'acabament de temporada.

Efectivament, hi ha algunes denúncies, s'estan tramitant alguns expedients administratius per infracció de la Llei de comerç, però això no implica que no s'hagi respectat la normativa quant a les rebaixes. Finalment he de dir que la conselleria sempre ha estat oberta, així ho he manifestat, i per ventura de la discussió de la segona reunió que va tenir amb el sector, l'acord més bo que es va treure era que les modificacions o el (...) d'aquestes dates es faria sempre amb el màxim consens del sector. I aquesta és la voluntat de la conselleria.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sra. Garcia?

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Juan, vostè diu que no hi ha hagut una confusió. Jo li dic que (...) dies de titulars dels diaris relatius a la confusió de l'inici de rebaixes. Alguns d'ells, el sector del comerç, els minoristes, per una banda es queixaven que les grans superfícies no l'aplicaven com tocava, altres vegades eren les associacions de grans superfícies que deien que la regulació s'hauria hagut de fer abans, com a la resta de l'Estat espanyol o la majoria d'autonomies de l'Estat espanyol, i, en alguns casos, les associacions de consumidors també es queixaven d'aquesta confusió. Sobretot l'opinió pública va ser molt clara en el sentit que va existir confusió. Una cosa és que la regulació estigui clara, i l'altra és que hi hagi o no hi hagi confusió al carrer. I al carrer sí que va existir.

La definició de les rebaixes, vostè ha mencionat l'article de la Llei de comerç minorista, està molt clara: oferir articles, ni deteriorats ni adquirits per rebaixes, al mateix establiment i a un preu inferior al fixat abans. Això no s'ha produït dins el període de rebaixes. Qualsevol que passegi per Palma o per les illes menors durant la temporada de rebaixes, abans i després, va poder observar, sense tenir massa formació del decret i de la llei, que l'incompliment era manifest. Hi havia molts comerços que tenien, fins i tot, rètols que posaven "rebaixes" fora del període de rebaixes, i molts d'establiments que no complien la normativa d'aquest tema. Per tant, hi va haver confusió. Nosaltres som del parer que és imprescindible que el poder sigui rigorós en aquest tema, tant pel comerç minorista com pels consumidors. També creim que és important que els consumidors tinguin informació i el comerç minorista tenguí molta més formació sobre les obligacions que legalment tenen derivades del decret que regula les rebaixes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Garcia. Té la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, li acabava de dir que s'havien obert alguns expedients per infracció durant el període, o abans el període, de rebaixes. Això vol dir que hi va haver alguns incompliments que se sancionaran com correspongui i amb l'import que correspongui. Però dir que per aquest motiu hi ha hagut confusió és una interpretació que pot fer vostè des del seu punt de vista. Des de la conselleria sempre s'ha mantingut aquesta postura, s'ha anunciat perfectament, crec que estava ben clar que l'inici de la temporada de rebaixes era dia 15 de juliol i la resta eren històries que convenien a uns i als altres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.9) Pregunta RGE núm. 4706/96, de l'Hble. Sra. Diputada Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a criteris d'inversions en camins rurals a diferents municipis de les Illes proposats per a l'any 1996.

Passam a la següent pregunta que formula l'Hble. Sra. Diputada Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a criteris d'inversions en camins rurals a diferents municipis de les illes proposats per a l'any 1996. Té la paraula la Sra. Amer.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, el Grup Socialista vol saber quins són els criteris d'inversions en camins rurals a diferents municipis de les illes proposats per la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria per a l'any 1996.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Durant aquest any...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Amer. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Perdoni, Sr. President. Sra. Diputada, les inversions en camins durant l'any 1996 seran, pràcticament, les que s'han fet... Les previsions són, pràcticament, els convenis que s'han aprovat ara amb una sèrie d'ajuntaments de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa que treuen arrel de les propostes dels mateixos ajuntaments que han prioritzat els camins que més els interessava millorar. La conselleria, en aquest cas concret, ha aprovat els projectes presentats pels ajuntaments. Hi ha hagut altres ajuntaments que únicament han presentat sol·licitud i no han presentat projecte, o ni tan sols han demanat ajudes i no han estat inclosos dins aquest pla de millores que hem aprovat recentment.

Supos que durant l'any que ve continuarà una política semblant, és a dir, donar preferència als ajuntaments que sol·licitin convenis amb la comunitat i que, a més, prioritzin els camins que els interressi reparar. Així i tot, puc avançar que ja hi ha hagut converses amb alguna mancomunitat que, a l'hora de prioritzar, preferien que fossin les mateixes mancomunitats i no directament els ajuntaments. La conselleria no té cap inconvenient i, respecte a les mancomunitats, ho farem així. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Juan. Vol fer ús de la paraula, Sra. Amer? Té vostè la paraula.

LA SRA. AMER I RIERA:

Moltes gràcies, Sr. President. Vostè, Sr. Conseller, va anunciar a la compareixença que les millores en camins rurals en el sentit expressat als mitjans de comunicació... Sense cap dubte, el món rural precisa de major atenció i és important dedicar esforços a la millora i a la conservació dels camins rurals. El Grup Socialista està preocupat per aquests criteris de selecció, titulars com "*denuncian al Govern por seleccionar sólo a municipios del PP en el plan de financiación*", referit a camins rurals; també previsions del 97 a titulars com "*el govern quiere contar con 300 kilómetros de carretera en la isla para el cicloturismo, las consellerias de Turismo y Foment ultiman con cinco ayuntamientos del Pla la plasmación de este proyecto para el último año*", tots municipis del PP. Sr. Conseller, Menorca i Eivissa i Formentera sembla que són consultades mitjançant les respectives comissions mixtes. S'ha consultat igualment al Consell Insular de Mallorca? S'ha pensat en rutes concretes dins aquest pla de camins rurals? En tot cas, donat l'interès que molts municipis, amb problemes de finançament, han demostrat, pensa incloure a l'any 97 municipis fora de la zona objectiu 5B? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Amer. Té vostè la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Començaré per l'acabament. Permeti'm que no contesti ara les inversions del 97 i ho faci mitjançant els pressupostos. Segons la consignació pressupostària que hi hagi, hi haurà inversió per als camins fora del 5B. Dins el 5B, evidentment, seguirem amb el mateix sistema.

Respecte a les inversions al cicloturisme, he de dir que són projectes d'emballiment. No tenen res que veure amb aquesta conselleria i no afecten per res a les inversions en camins rural. Així i tot, entenc que si es fa una inversió a un determinat poble, sigui quin sigui, en un camí de cicloturisme, allà ja no hi haurà d'haver inversió en camí rural perquè s'està fent. Això són coses que la mateixa raó..., ja ni demanen explicació.

Quant al primer titular, jo no en som responsable. No vaig (...) aquest anunci, les protestes que hi va haver són de dos batlles de Mallorca i, després hem parlat, s'ha aclarit tot. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 4534/96, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a condicions econòmiques en la compra de l'edifici de la Conselleria d'Obres Públiques.

Passam a la següent pregunta que formula l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa condicions econòmiques en la compra de l'edifici de la Conselleria d'Obres Públiques. Té vostè la paraula, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Únicament voldríem conèixer el preu i les condicions de pagament de l'edifici de la Conselleria d'Obres Públiques de l'avinguda Gabriel Alomar i Villalonga, número 33. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. En nom del Govern, té la paraula el Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat, si vol prendre nota, es varen pagar, l'any 84, cent vint-i-sis milions vuit-centes mil pessetes en cinc parts. L'any 84 començaren amb quaranta milions vuit-centes mil pessetes, l'any 85, vint-i-sis milions de pessetes; l'any 87, dotze milions de pessetes... perdó, l'any 84, quaranta milions vuit-centes, l'any 85, vint-i-sis milions, l'any 86, dotze milions, l'any 87, dotze milions i l'any 88, trenta-sis milions de pessetes. Les quantitats aplaçades demandaven un interès del 15%. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Pere Sampol, té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 4389/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a nou pla de serveis socials i assistència social.

Passam a la següent pregunta que formula el Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a nou pla de serveis socials i assistència social. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera de Presidència, perdó, abans he dit vicepresidenta, perdoni, però en pocs mesos hi ha hagut tants de canvis..., encara no m'he acostumat al nou càrrec.

Sra. Consellera de Presidència, teòricament a l'any 94 va acabar el primer pla quadriennal de serveis socials, quan pensa realitzar el govern el proper pla quadriennal. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sr. Balanzat, des de la Direcció General d'Acció Social d'aquesta conselleria de Presidència, com vostè ha dit, està previst elaborar aquest nou pla de serveis socials. Haurà d'estar conformat pel conjunt de plans sectorials que es pensen dur a terme, concretament el de persones majors que vaig anunciar que, com a màxim, dins els tres primers mesos de l'any que ve estaria aquí amb el pla integral i el pla estratègic. Pel tema dels immigrants, com saben, tenim un termini donat pel parlament fins al mes juny. El tema de minories ètniques, de marginació, de discapacitats i de població en general, aquest pla es materialitzarà de forma escalonada i sectorialitzada.

En primer lloc haurem d'assumir i culminar aquest procés de transferències, assumir les competències que arriben dia 1 de gener de l'Insero, ordenar amb aquest motiu la nova estructura de la Direcció General i, després, ordenar mitjançant un decret el sistema balear de serveis que contemplarà tota una sèrie d'aspectes. Actualitzarem el registre d'entitats de la comunitat autònoma, elaborar el mapa de serveis i prestacions socials i avaluar aquest pla quadriennal en aquestes reunions, que he anunciat abans, de tècnics entre consells insulars, ajuntament de Palma i Direcció General.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat?

I.12) Pregunta RGE núm. 4698/96, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a abusos en la contractació i explotació d'apartaments en règim de temps compartit o multipropietat.

Passam a la darrera pregunta que formula el Sr. Diputat Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a abusos en la contractació i explotació d'apartaments en règim de temps compartit o multipropietat. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Formularé la pregunta amb els seus propis termes. Quines mesures ha pres el Govern per tal d'impedir els abusos que es produeixen en la contractació i explotació d'apartaments en règim de temps compartit o multipropietat? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Turisme, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortega):

Gracias, Sr. Presidente. Las medidas que ha tomado el Gobierno son de dos tipos. La primera es aplicar la legislación vigente en la materia, lo que se refiere, fundamentalmente, a que las actividades de multipropiedad o de tiempo compartido estén en las condiciones que exige una orden del año 90 de la Conselleria de Turismo, exigiendo que tengan las mismas condiciones que los alojamientos turísticos.

Respecto a medidas de otro tipo, son medidas para el futuro. En la comparecencia de la semana pasada, en la comisión correspondiente, para explicar el programa político de la conselleria, ya tuve ocasión de decir que estábamos preparando una legislación en los aspectos de nuestra competencia, que son los aspectos turísticos, fundamentalmente, aunque también hay aspectos de consumo en los que creo que podremos entrar. Simultáneamente, estamos en contacto con la administración central que está preparando una legislación de esta materia en lo que se refiere a cuestiones de tipo civilista o mercantil que, lógicamente, competen a la administración central y no a nosotros. Además, esta administración central viene obligada a legislar esta materia por una directiva europea, creo que aprobada el año pasado, que les da de plazo hasta la próxima primavera para tener esa legislación. Estamos en contacto con la intención de que nuestra intervención en el tema normativo, en materia turística, esté en consonancia o en conexión con la administración central. Nada más, gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que els ciutadans de les Illes Balears, especialment per allò que pot tenir de negatiu per a la projecció exterior de la nostra imatge com a potència turística, hem vist amb preocupació les denúncies que ha sorgit als mitjans de comunicació relatives a persones enganades, a l'agressivitat de la comercialització d'aquest tipus de promocions, d'apartaments en venda a temps compartit, una enorme pressió i, fins i tot, un incompliment de les clàusules normals que, en aquest tipus de contractes, són habituals quant al temps que es concedeix a la persona que ha firmat la compra per poder refer-se del seu compromís en relació a una qüestió en la qual s'ha sentit molt pressionat.

Aquesta qüestió preocupa a tota Europa, com ha dit el conseller, perquè és així. Hi ha parlaments on es fan comissions d'estudi, investigacions, -no tots són com aquest-, com el Parlament britànic o el propi parlament europeu, que s'han preocupat molt per aquest tema. Han fet comissions d'enquesta sobre aquesta qüestió i emès dictàmens que ens poden servir com a punt de referència sobre el que es pot fer. És cert que existeix un buit legislatiu en relació al règim de multipropietat o propietat compartida, però no és menys cert que les competències que el conseller ha enumerat, competències en matèria d'ordenació turística i en matèria de consum permeten a una comunitat com la nostra, com ho han permès a una comunitat com Canàries que té exactament les mateixes competències que nosaltres, establir una legislació que almanco serveixi per impedir els abusos que en aquests precisos moments s'estan cometent a la nostra comunitat autònoma. Nosaltres creim que això es pot fer independentment d'haver d'esperar el desenvolupament legislatiu del règim de multipropietat, en ús de les nostres pròpies competències. Instam el govern a fer-ho, a fer-ho molt aviat perquè entenem que cal posar un límit a una activitat que, si bé és cert que té un aspecte absolutament legítim, normal, de promoció empresarial, no és menys cert que molt freqüentment es veu condicionada per una activitat que està regida per una especulació molt forta, no hem d'oblidar que el preu final d'aquest apartaments és molt superior al que resultaria d'una venda normal a una persona, amb unes pressions per part dels promotors, del venedors, cap als presumptes compradors absolutament inadmissibles en una societat civilitzada.

Per tant, creim que no cal esperar la legislació sobre multipropietat. Simplement s'ha d'agafar l'exemple de Canàries, utilitzant les nostres pròpies competències s'ha de produir urgentment una legislació que posi límits a aquests abusos, a aquestes pràctiques fraudulentos en aquest tipus d'activitat comercialitzadora que va en contra de la nostra bona imatge i en favor d'una imatge especulativa i explotadora dels turistes, cosa que no ens convé de cap manera. Nosaltres instam el Govern a fer-ho, perquè si no és així hauríem de concloure que hi ha una manca d'interès, una manca de voluntat política de fer front a aquest problema que enguany s'ha posat especialment de manifest, però que ja du molts d'anys dins l'agenda de preocupacions del turisme europeu. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Voy a ser mucho más breve que el Sr. Quetglas quien nos ha soltado aquí, más que una pregunta, un larguísimo discurso sobre el tema. Pero le voy a contestar solamente una cosa: no, no vamos a hacer la legislación como la canaria. Los canarios, exclusivamente, han metido tres o cuatro apartados, me parece que en uno o dos artículos, con tres o cuatro apartados sobre el tema de multipropiedad dentro de una ley de ordenación turística. Lo que han hecho los canarios es muy poca cosa más de lo que nosotros tenemos desde el año 90, muy poca cosa más. De hecho, además de exigir que los alojamientos tengan la categoría de alojamiento turístico, creo que concretamente piden un registro de empresas, sin aclarar muy bien que empresas son. El tema es muy complicado, Sr. Quetglas. No es nada sencillo. En el tema intervienen, por lo pronto, tres clases de empresas: el promotor, el constructor, el comprador y una cuarta, todavía, que es el que... no sé si llamarlo explotador, en definitiva, es la empresa que recibe multipropiedad de muchos sitios y la intercambia. De manera que intervienen incluso cuatro elementos. Es muy complicado. La legislación canaria, y con esto sólo le doy una pincelada, es extraordinariamente escueta. Yo creo que de ninguna de las maneras nos tenemos que conformar con eso. Yo quisiera tener una legislación mucho más amplia. En este sentido, desde luego, tendremos toda la rapidez que podamos, pero creo que vale la pena hacerlo bastante mejor de lo que lo han hecho los canarios, sin que eso sea una crítica a la Comunidad canaria. Pero ellos también tendrán que volver a estudiar el tema y progresar mucho en lo que tienen. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 2223/96, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a política del Govern sobre l'aplicació de la Llei 3/1987, de mesures de foment del patrimoni històric de les Illes Balears.

Passam al segon punt de l'ordre del dia que fa referència a interpel·lacions. La primera és el número de registre 2223/96, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a política del Govern sobre l'aplicació de la Llei 3/1987 de mesures de foment del patrimoni històric de les Illes Balears. Per fer la defensa, té la paraula el Sr. Diputat Damià Pons del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. En el títol VIII de la Llei de patrimoni històric es va establir l'obligatorietat de dedicar, almanco, l'1% dels pressuposts superiors als 100 milions de pessetes de les obres públiques finançades, totalment o parcialment, per l'Estat a la conservació o enriquiment del patrimoni o al foment de la creativitat artística. És evident que l'adopció d'aquesta mesura era imprescindible si es volia garantir el deure legal, tant dels poders públics com de la societat, de fer efectiva la conservació del patrimoni. Una conservació que tan sols podrà ser possible si es destinen considerables quantitats de recursos econòmics. Ara bé, segons la Llei de patrimoni de l'any 1985, i el Reial Decret de l'any següent que va fer-ne el seu desenvolupament parcial, l'obligatoriament d'aplicar les mesures de foment únicament corresponia a l'administració de l'Estat, o sigui, d'acord amb la legislació estatal, les comunitats autònomes no hi estaven obligades. Aquest parlament, però, en una decisió que l'honora, i en exercici de les seves competències, va prendre per pròpia iniciativa la resolució de fer extensiva a la nostra comunitat l'aplicació d'un règim de mesures de foment del patrimoni històric en la mateixa línia que l'establert per la legislació estatal. Amb aquest objectiu es va aprovar la Llei 3/1987, de 18 de març. El seu contingut era idèntic al de la legislació estatal, amb la diferència que si a nivell d'Estat s'excepcionaven els pressuposts d'obres inferiors als 100 milions, a nivell de Balears eren inferiors als 50 milions. Era una decisió que, a la força, s'ha de considerar positiva, perquè contribuïa a canalitzar més recursos cap al patrimoni. Malauradament, a l'execució i gestió d'aquesta llei, entre el moment de la seva aprovació i el desembre del 1994, probablement hi podríem trobar molts d'emperons. El primer és un cert obscurantisme. Creim que els diferents governs que hi ha hagut al llarg dels anys no han informat amb prou claredat d'una sèrie de qüestions bàsiques que fan referència a l'aplicació de l'1% cultural. Quines obres s'han realitzat anualment, des de les diferents conselleries, que sobre passassin els 50 milions? Quin ha estat el pressupost global d'aquestes obres? L'1% de totes aquestes inversions, quina quantitat total ha originat? Quines han estat les actuacions per a la conservació i enriquiment del patrimoni o per al foment de la creativitat artística dutes a terme amb aquests recursos? Totes aquestes preguntes hauria convengut que tenguessin una resposta clara i concreta a l'informe que la llei manava que fos elaborat anualment per la Conselleria de Cultura.

El segon emperò és que el protagonisme en l'aplicació i gestió de la llei no va recaure prioritàriament en la Conselleria de Cultura. Per llei, i atenent a la lògica, corresponia que així hagués succeït. De l'article 3 de la llei se'n dedueix, clarament, que havia de ser aquesta conselleria la que assumís la responsabilitat màxima en l'aplicació i gestió de l'1% cultural, d'una banda com a receptora opcional dels recursos generats per les obres fetes per les diferents conselleries, de l'altra, com a organisme responsable dels plans anuals de conservació i enriquiment del patrimoni, a la realització dels quals s'havien de dedicar els fons generats per l'1% cultural. A més a més, la Llei 3/1987, en el seu article 7, també determinava que la Conselleria de Cultura havia de presentar anualment un informe sobre el grau de compliment de les mesures de foment del patrimoni històric. Amb tot això sembla evident que les lleis atorgaven a la Conselleria de Cultura una situació de preeminència. La realitat de les coses, però, no va anar en aquest sentit. Per les informacions que hem pogut recollir, pareix ser que el que sempre va succeir és que cada anys es traspassava una quantitat aleatòria a la Conselleria de Cultura i res més. Podem sospitar que aquesta quantitat sempre era clarament inferior a la que hauria correspost si s'hagués aplicat, com pertocava, l'1% cultural de totes les obres públiques de les finançades per la comunitat autònoma, de les realitzades pels serveis, organismes i societats que en depenen i de les que han anat a càrrec de particulars amb virtut de concessió administrativa del mateix govern. Què passava, idò, amb la resta dels fons generats per l'1% cultural? Que eren utilitzats, probablement, pel Govern balear per promoure, a través de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, convocatòries d'ajudes per a la rehabilitació del patrimoni arquitectònic. En el decret que establia les bases no s'invocava en cap moment la Llei de mesures de foment. És evident, però, que els objectius perseguits amb aquests decrets es corresponien als que haurien estat propis de l'àrea de patrimoni. Això sí, un patrimoni reduït pel Govern balear tan sols a l'àmbit arquitectònic i al concepte de la rehabilitació. Mentre que la Llei de mesures i la mateixa llei de patrimoni sempre parlen de patrimoni històric en un sentit molt més global i fan referència a un ventall més ampli de conceptes: conservació, enriquiment i foment de la creativitat artística. D'aquesta manera, la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori pogué concedir l'any 1985 prop de 450 milions de pessetes per a la rehabilitació del patrimoni arquitectònic. Amb quins criteris tècnics es varen realitzar aquestes concessions? Podem considerar que el servei de l'habitatge era un organisme que tenia l'especialització suficient com per poder prendre decisions sobre patrimoni monumental de reconegut valor artístic? Com es pot justificar que es prescindís de la comissió de patrimoni, dels seus informes, dels seus plans d'intervenció positiva sobre el patrimoni? La nostra impressió és que, fins al desembre de l'any 1994, les intervencions que va fer el Govern a favor del patrimoni històric foren administrativament poc clares i que, a més a més, es realitzaren per unes vies que no eren les idònies. En fet que, en gran part, es prescindís de la Conselleria de Cultura i de la seva corresponent comissió de patrimoni contradiu la lletra de la llei i la lògica més elemental.

D'altra banda, era evident que amb l'aprovació de la Llei 6/1994 de dia 13 de desembre, d'atribució de competències als consells insulars en matèria de patrimoni històric, s'iniciava una nova etapa. Els consells insulars passaven a tenir, dins el seu àmbit territorial i amb caràcter de pròpies, totes les competències executives i de gestió en relació al patrimoni històric que amb anterioritat la comunitat autònoma havia rebut de l'Estat. L'article 2, apartat 4.d, indicava explícitament que una de les competències traspassades als consells insulars era la de mesures de foment del patrimoni històric de les Illes Balears. De la redacció d'aquest article únicament se'n pot fer una lectura: que les competències que fins aleshores havia exercit la Conselleria de Cultura en matèria de foment del patrimoni històric havien de ser, a partir d'aquell moment, a partir del moment que entràs en vigor la Llei 6/1994, exercides pels respectius consells insulars. El Govern, fins ara, no ha demostrat amb fets l'acceptació d'aquest mandat. No tan sols no ha traspassat fons als consells insulars per al foment del patrimoni, sinó que ha continuat convocant les mateixes ajudes que abans de l'1 de gener del 1995 per a la rehabilitació del patrimoni arquitectònic. Unes ajudes que, segons el cap de negociat de la Direcció General d'Urbanisme, Costes i Habitatge, fa uns mesos, enguany seran de 97,5 milions per a les parròquies i de 52,5 per a les corporacions locals. Podem afirmar que en aquest punt concret el Govern balear ha incomplert el mandat de la Llei d'atribució de competències als consells insulars en matèria de patrimoni històric. El Govern tenia el deure de fer efectiva la inversió de l'1% cultural, canalitzant-la a través dels consells insulars. La llei li donava dues opcions per poder-ho fer, l'opció A a través d'una transferència de crèdit als consells, i la B, realitzant directament els treballs de conservació o d'enriquiment. En el cas que es triàs la segona opció, la inversió s'havia de fer d'acord amb els plans, els programes i els informes tècnics que fossin elaborats pels consells insulars en el marc de les seves comissions i servei tècnic de patrimoni. Aquesta tasca al govern no li corresponia políticament, ni tampoc no es podia atrevir a fer-la perquè no té l'especialització tècnica adient. L'actual gestió i execució de l'1% cultural que fa el Govern balear pensam que contradiu la legalitat vigent i, a més a més, atempta contra la lògica més elemental. Si el servei tècnic i les competències en patrimoni foren traspassats als consells insulars, ha de ser seva la responsabilitat de la decisió final sobre quin fi han de tenir els recursos generats per l'1% cultural. Es tracta d'aconseguir que l'administració, que és la responsable de la protecció i de l'enriquiment del patrimoni, sigui la que decideixi a quins elements d'aquest patrimoni s'han de destinar els recursos disponibles, sempre d'acord, és clar, amb els seus plans anuals d'actuació.

Per totes aquestes raons, es fa necessari canviar les coses. La moció que es derivarà d'aquesta interpel·lació ho pretindrà. Seria convenient que la racionalitat política s'imposàs en aquesta qüestió. Tenint en compte que les necessitats econòmiques de la conservació i restauració del patrimoni són infinites, no ens podem permetre el luxe de no destinar els escassos recursos que tenim a atendre les necessitats més prioritàries. De cap de les maneres pot ser justificable que es caigui en l'error del repartiment discrecional, al marge de planificacions tècnicament ben elaborades o que per ventura, fins i tot, es voregi el perill del clientelisme polític. Aquesta racionalitat en el destí de les inversions encara es fa més necessària si tenim en compte que en vuit anys l'Estat, tan sols, ha invertit 117 milions de pessetes de tot l'1% cultural estatal en el territori de les Balears. Ho hem pogut aclarir gràcies a les respostes que el Govern va donar el desembre de l'any passat a les preguntes que havia fet el senador representant d'aquesta cambra, Sr. Jaén Palacios. Si volem tenir la mostra d'un any concret, podem assenyalar que, al 1994, l'1% que l'Estat va dedicar al patrimoni va ser de 4.850 milions. D'aquests 4.850 milions, tan sols n'arribaren 12.750 a les Balears. La bona salut del nostre patrimoni requereix l'acord polític de les diverses institucions que formen la nostra comunitat autònoma. Els camins per arribar-hi són ben senzills: el compliment de la llei i la pràctica permanent de la coordinació institucional. El Grup Nacionalista-PSM s'hi apunta. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Govern, té la paraula el Sr. Conseller de Cultura, el Sr. Joan Flaquer.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Abans de res, vull reconèixer que, efectivament, la interpel·lació presentada pel Partit Socialista de Mallorca és una interpel·lació interessant i, a més a més, pot ser una clau per avançar en el futur en qüestions importants com és la del foment del nostre patrimoni històric i artístic. Crec que és una interpel·lació políticament intel·ligent, en la mesura que col·loca, de fet és així, al govern en el mig d'una situació incòmoda i difícil. Durant aquests darrers anys, hem assistit a una successió encadenada de transferències en matèria de cultura i patrimoni de l'Estat cap a la comunitat i de la comunitat cap als consells insulars. Lògicament, això produeix tota una sèrie de conflictes competencials, mesclant recursos econòmics destinats a aquestes actuacions, i el govern, com vostè molt bé ha dit, en el mig de la situació. Per una banda, sense saber on és l'1% cultural de l'Estat en determinades actuacions i, per l'altra banda, des de les postures dels consells insulars, jo crec que també són lògiques i raonables, intentant veure quina és la correlació d'aquest 1% cultural cap a cadascuna de les illes.

Jo estic convençut que durant aquests darrers anys no hi ha hagut, com vostè ha volgut fer veure, un obscurantisme sobre aquesta qüestió per part del Govern. Estic convençut, tenc fets que ho demostren, podem parlar d'obres que s'han realitzat. Aquí tenc els dossiers i les memòries dels darrers anys quant a l'actuació en mesures de foment del patrimoni cultural en càrrec a l'1%. Des de l'any 89, tenim per exemple que l'any 89 es varen transferir 41 milions de pessetes a la Conselleria de Cultura des de les conselleries inversores, bàsicament Obres Públiques, Sanitat i Conselleria de Presidència. Unes inversions de 41 milions de pessetes que es desglossaren en un pla d'inventari-preservació de jaciments arqueològics, 18,5 milions, en actuacions de conservació de béns mobles dipositats en els centres culturals, 5 milions de pessetes i a foment de la creativitat artística, 17.860.000; obscurantisme no s'hi ha, això és la memòria de l'actuació que va fer la Conselleria de Cultura en el seu moment. L'any 90 tenim, en càrrec a l'1% cultural i per part de la Conselleria de Cultura, una actuació a Son Real a Mallorca de 2.362.000 pessetes, una actuació a ses Païsses d'Artà de 750.000, a Toraixa a Menorca 2.100.000, a la necròpolis del Puig dels Molins 1.260.000, a cap de Barberia a Formentera 1.890.000, a ca na Costa a Formentera 1.260.000, a can Fita d'Eivissa 2.730.000, a son Fornés de Montuiri 2.835.000.

Passam al 91; 4 milions a Cala Morell a Ciutadella de Menorca, 6.000.000 a Torralba d'en Salord a Alaior a Menorca, 749.000 per una carta arqueològica de Sóller-Fornalutx a l'illa de Mallorca, un informe arqueològic sobre la carretera d'Artà a Alcúdia de 50.000 -és, diríem, anecdòtic-, però és que també els anys 90 i 91 hi havia diverses mesures d'enriquiment de patrimoni que estan detallades aquí i de treballs de catalogació, estudi i restauració de fons bibliogràfics i documentals i, no vull ser massa extensiu, però està tot perfectament documentat dins la Conselleria de Cultura.

L'any 92 també hi ha, en actuacions de conservació i manteniment de jaciments arqueològics, 6.000.000 de pessetes més; en treballs de catalogació, estudi i restauració de fons documentals i museològics hi ha 2.249.000 pessetes, en el Museu de Menorca, específicament, 5.758.000, en el Museu d'Eivissa 4.380.000, a l'Arxiu del Regne de Mallorca 7.700.000, a la Biblioteca pública de Maó 2.188.000, a la pública de Mallorca 7.306.000, hi ha també tota una sèrie de partides bastant elevades de creativitat artística...; el que seria llarguíssim és detallar-les. Continuant amb l'any 93, 4.000.000 més pel Museu de Mallorca, Museu de Menorca 11.000.000, Museu arqueològic d'Eivissa 10.000.000, Arxiu del Regne 5.000.000 i en adquisició de béns mobles per aquests distints museus, idè també hi ha tota una sèrie de partides bastant abundants que es destinaren a aquesta qüestió.

En definitiva, jo crec que no es pot parlar, realment, d'obscurantisme i, efectivament, no tot ho ha duit a terme la Conselleria de Cultura però el conjunt més important, sense cap dubte, sí. Vostè sap que la Llei de Patrimoni també donava l'oportunitat que les conselleries inversores, pròpiament, fessin la inversió si és que afectava un bé d'un interès cultural o patrimonial. Després hi ha tota una sèrie d'actuacions que ha duit a terme, bàsicament, la Conselleria d'Obres Públiques, fins ara, i que esperem que dugui a terme la Conselleria de Foment a partir d'ara en allò que fa referència a habitatge i urbanisme, que són actuacions de foment i rehabilitació de patrimoni arquitectònic i aquí, lògicament, he de coincidir una mica amb vostè en el fet que és molt difícil delimitar clarament les barreres entre el que són les mesures de foment cultural o de patrimoni cultural i artístic, i el que és l'actuació purament en patrimoni arquitectònic, que és molt mal de fer, lògicament, fixar la línia que delimiti clarament aquesta qüestió.

Jo crec, honestament, que el fet que es transferissin les competències en matèria de cultura l'any 94, la Llei 6, de desembre del 94, lògicament no pot buidar completament de competències les mesures de rehabilitació de patrimoni arquitectònic que du a terme el Govern balear i, en aquest sentit, tampoc no crec que sigui realment important el fet que passin per Comissió de Patrimoni o no passin per Comissió de Patrimoni aquests temes; jo crec que els criteris tècnics per part de la Direcció General d'Habitatge hi són, estic convençut que hi són, i es duen a terme tota una sèrie de qüestions que s'entén, per part d'aquesta direcció general, que no és necessari l'informe de les comissions de patrimoni.

Quant al traspass de competències als consells insulars que produeix aquesta llei que he esmentat abans, la Llei 6/94, bàsicament jo pens que la Llei de Patrimoni que estam en procés d'elaboració ha de ser, una mica, la llei que permeti clarificar una mica més aquestes qüestions, perquè jo crec que les competències que es transfereixen no les marca, només, el contingut competencial que es transfereix, sinó que també, lògicament, les marca el cost efectiu de la transferència, i si al cost efectiu de la transferència no s'hi incorpora l'1% cultural, com jo no ho he vist enlloc, idè, lògicament, és difícil saber quina ha de ser la solució que reculli la Llei de Patrimoni a l'hora d'aclarir aquestes qüestions. D'altra banda li he de dir que jo no he vist enlloc de la Llei de Transferències, enlloc, que es digui que l'1% cultural es passi als consells insulars; em digui vostè, si de cas a la rèplica, quin article, quin apartat, perquè jo, la veritat, no ho he vist.

I per acabar, per deixar també una mica de temps a la meua rèplica, vull dir-li que, en qualsevol cas, és complicat reivindicar determinades partides econòmiques per part dels consells insulars al·legant o argumentant que les competències estan transferides quan, per una altra banda i en altres tipus de competències, s'adopta, per part dels consells insulars i concretament així ho va fer vostè a la darrera compareixença parlamentària, s'adopten criteris completament diferents. Vostè, a la compareixença parlamentària, va dir que seria bo que, malgrat el Govern balear no tenguí competències en matèria de cultura, dugués a terme actuacions inversores en rehabilitació de teatres i en rehabilitació d'espais culturals. Jo crec que ens hauríem de posar d'acord: si tenim competències o si vostè creu que és oportú que nosaltres facem això en matèria de teatres, no sé per què vostè ha de criticar que la Conselleria de Foment o la Conselleria de Cultura duguin encara a terme actuacions de rehabilitació del patrimoni històric; per això li vull dir que intenti agafar sempre el sentit de la llei en un mateix sentit i no el me giri cada vegada a la seva estricta conveniència.

I el mateix podríem dir de mil temes, enfora, fins i tot, de la cultura i el patrimoni, que produeixen situacions molt semblants; imaginem, per exemple, el Pla (...) dels Canons que a mi em va tocar viure de passada; tothom sap que les competències en urbanisme estan transferides als consells insulars, però es demana, en aquests moments, un esforç inversor al Govern balear sobre unes competències que té transferides. Hauríem d'intentar aplicar sempre la mateixa medicina, no només quan ens interessa aplicar-la i quan no ens interessa no aplicar-la; és una mica contradictori que vostè demani inversions a la compareixença parlamentària en matèria cultural i que, per una altra banda, critiqui que el Govern balear, a través de qualsevol de les seves conselleries, continuï fent actuacions no estrictament de foment i rehabilitació de patrimoni cultural i artístic, sinó que, com vostè molt bé ha dit, les actuacions que s'han duit a terme són de patrimoni arquitectònic i, en aquest cas - insistesc, i això sí que ho reconec - les barreres i les línies entre un i altre són francament difícils de fixar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per fixar la posició dels diferents grups? Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Maria Antònia Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per part d'Unió Mallorquina vull dir que la Llei 3/1987, de mesures de foment del patrimoni històric i artístic, entenem que en el seu article 1 estableix l'obligatorietat de destinar a la conservació i al foment del patrimoni l'1% del pressupost de totes i cadascuna de les obres públiques. Igualment, a l'article 2 apartat b, diu que les empreses, amb tal finalitat, efectuaran una transferència de crèdit a la Conselleria de Cultura que, en el moment de l'aprovació d'aquella llei, mantenia totes les competències en matèria de patrimoni històric.

No obstant això, l'any 1994 es traspassen als consells insulars les competències en matèria de patrimoni històric i artístic, entre d'altres. Així, la Llei 6/1994, d'atribució de competències als consells insulars, diu, en el seu article 2.4 apartat d, específicament, que el traspass de competències del Govern de la CAIB i de la Conselleria de Cultura determinades a la Llei 3/1987 seran transferides. En aquest sentit, la filosofia de qualsevol procés de descentralització política i administrativa es basa en el principi de subsidiarietat. En el cas que ens ocupa podem afirmar que el que puguin fer els consells no ho ha de fer, al nostre entendre, el Govern; han de ser els consells insulars que gestionin el corresponent percentatge d'aquest 1% cultural i que siguin aquests consells que el puguin aplicar amb una total autonomia a tots i cadascun dels recursos generats pels programes propis que hi hagi de recuperació i de foment del patrimoni històric i artístic; també el de la promoció de la creativitat artística que, des del 1994, entenem nosaltres que és competència exclusiva dels consells insulars.

D'altra banda, també entenem que la Llei 3/1987 no és molt explícita a l'hora de determinar quin és l'àmbit d'aplicació d'aquest article 1. És clar que l'àmbit geogràfic ve determinat per la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, però no està tan clar quines són les obres públiques subjectes al pagament d'aquest percentatge de l'1%, perquè no només es realitza, al nostre entendre, a obres la Conselleria de Foment o d'Obres Públiques, sinó que hi ha altres administracions com és l'Estat, com són els mateixos ajuntaments, els consells insulars, altres conselleries i organismes públics del Govern de la CAIB, que també destinen una part molt important dels seus pressuposts a la inversió i que es podrien, al nostre entendre, també qualificar-les com a obres públiques.

Alguns dels qui estam aquí presents recordam que durant la meua etapa a la Conselleria de Cultura i Educació es varen mantenir contactes per tal que l'1% fos aplicat no tan sols a les obres públiques d'aquesta comunitat, sinó també a les de l'Estat. Sembla que aquests contactes que s'havien mantingut inicialment, no varen tenir, posteriorment, continuïtat, i que avui per avui les inversions de l'Estat, que representen un percentatge altíssim dins aquesta comunitat continuen exemptes d'aquest pagament. Així ens trobam amb la paradoxa que, per exemple, una petita inversió del que pot ser la recuperació, el restabliment del paviment d'una carretera, resulta que se li ha d'aplicar el percentatge d'aquest 1% i que, en canvi, una gran inversió estatal com pot ser l'aeroport, no ha de pagar aquest tant per cent quan es tracta de quanties tan importants com són més de 20.000 milions de pessetes. No sembla normal que ells no hagin d'aportar res a la protecció del nostre patrimoni.

És per això que Unió Mallorquina es mostra totalment d'acord amb aquesta interpel·lació i demana des d'aquí, al Govern de la Comunitat Autònoma, respecte cap a les competències que nosaltres entenem que són executives i, sobretot, cap a l'autonomia dels consells insulars. Igualment voldríem demanar que el Govern faci extensible l'aplicació d'aquest 1% cultural a totes les obres públiques amb un pressupost superior als 50 milions de pessetes que es puguin fer dins aquesta comunitat, sigui quina sigui l'administració o l'organisme que la realitzi; crec que seria, realment, un bon punt que s'apuntarien tots vostès que poguessin aconseguir que també l'Estat aportàs aquest 1% d'inversió cultural.

Estam d'acord amb el Govern en el fet que no hi hagué, almenys que sapiguem, cap tipus d'obscurantisme en les inversions que s'han fet amb aquest tant per cent cultural, que s'han destinat, no només a la recuperació del patrimoni arquitectònic, sinó que hi ha hagut inversions importants en matèria d'arqueologia, en matèria de museus, en matèria de biblioteques i en foment de la creació, que és la raó per la qual es va fer aquesta llei i és per la qual s'ha d'aplicar aquest tant per cent cultural, no només per la recuperació del patrimoni arquitectònic. L'any 87 aquest parlament va aprovar, i ho va fer per unanimitat i a proposta del Grup Socialista, aquesta llei i va quedar molt clar el que es pretenia, i el que es pretenia era, precisament, el foment de la creació i la recuperació del patrimoni en general.

Vull dir al Govern que nosaltres sí creim que aquesta transferència de competències és una transferència claríssima que ha de ser dels consells insulars i que, per tant, és de justícia que se li reclami i que pensin que és important fer la normativa, la llei, les transferències de competències no pensant en circumstàncies ni en moments determinats polítics, perquè les lleis queden i, en canvi, les situacions polítiques són canviants, com molt bé vostès han pogut comprovar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears té la paraula el seu portaveu Sr. Josep Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, la Llei 3/87 de mesures de foment de patrimoni històric de les Illes Balears va sorgir com a conseqüència d'una llei mare estatal també destinada a mesures de foment del patrimoni històric i artístic. Es basen totes dues, com bé han dit els anteriors participants d'aquest debat, en el desviament, com a mínim, de l'1,1% dels pressuposts de les obres públiques que superin el mínim de 50 milions, en el cas de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, tant si aquestes són realitzades, finançades, total o parcialment pel Govern balear, com si són obres públiques realitzades i explotades per particulars a través de concessions administratives. Aquestes lleis, estatal i autonòmica, eren resposta a una necessitat, una resposta parcial, una necessitat de cercar, de trobar fórmules de finançament dels plans, programes i actuacions de salvaguarda, rehabilitació i recuperació del patrimoni històric i artístic, condemnat, una gran majoria, a un procés gairebé irreversible de degradació i de pèrdua.

Només vull esmentar que a l'illa de Menorca hi ha més de mil punts declarats bé d'interès cultural. Considera -supòs que estarà amb nosaltres- que amb un pressupost que pot ser d'uns pocs milions de pessetes, el Consell Insular de Menorca pot actuar bé, correctament, sobre mil béns d'interès cultural? Impossibile; és impossible. Quan fa un parell d'anys els consells insulars van rebre, perquè van acceptar, la transferència de competències en matèria de cultura i patrimoni històric, van rebre i acceptar una responsabilitat, però no van rebre fórmules de finançament. Lògicament, els consells insulars no estan en disposició d'abastar unes actuacions de tanta envergadura sense que, dels pressuposts generals de la Comunitat Autònoma, es destinin recursos per plans d'actuació.

La cessió de l'1% cultural no arranja la falta de finançament; és una mesura modesta en comparació al volum de necessitats, però és una mesura qualitativament important i significativa. De la mateixa manera que quan es van transferir les competències de patrimoni històric de l'Estat a la Comunitat Autònoma no es va transferir la gestió directa de l'1% sobre les obres públiques de l'Estat a Balears, quan es van transferir aquestes competències de la Comunitat Autònoma als consells insulars, el Govern es va reservar la recaptació i la gestió d'aquest 1,1%. Esquerra Unida ha denunciat prou vegades la discrecionalitat en l'aplicació de l'1% estatal a les Balears, la falta de participació en la presa de decisions, la poca transparència, la impossibilitat de controlar els mecanismes de decisió; en el darrer any de mandat, el procediment es va obrir lleugerament pel que fa a les inversions de l'1% a Menorca, però, ni de noves, s'ha arribat a situacions com l'establerta entre la Generalitat de Catalunya, a partir d'una pressió forta davant el Govern de l'Estat, de crear comissions mixtes en referència a aquesta qüestió. De la mateixa manera, per açò, ens hem de mostrar d'acord amb l'avaluació que fa el Grup Nacionalista a la interpel·lació d'avui matí.

Ha sortit publicat que el Consell Insular de Mallorca reclama la creació d'una comissió mixta Govern-Consell per aprovar plans anuals d'inversions en aplicació de l'1% cultural. Una proposta germana que va defensar el Grup Socialista al Consell Insular de Menorca va topar amb els vots contraris del Grup Popular al Consell Insular de Menorca. Esquerra Unida, sense que sigui un pronunciament categòric, està més per la línia A, que ha dit vostè, el portaveu del Grup Nacionalista, per la transferència directa de l'1% cultural perquè sigui gestionat directament pels consells insulars.

En allò que no li puc donar la raó és allò de l'ocultisme o l'obscurantisme; vàrem demanar, nosaltres, les memòries anuals sobre l'aplicació de l'1% i al cap d'un mes vam rebre, de part del Govern, les memòries anuals de l'1% que són les mateixes que ha llegit avui el conseller de Cultura, Educació i Esports; la vam rebre quan la vam demanar; potser hi ha ocultisme per part d'Obres Públiques, tal vegada, però de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports crec que no. Li he de dir que l'any 89 varen ser, així mateix, 41 milions dedicats a l'aplicació de l'1%; que els anys 90 i 91 varen ser 141 milions; que l'any 92 varen ser 83 milions; que l'any 94 varen ser 43 milions i l'any 93 no ho vam rebre.

Però li he de dir una cosa: d'aquests 300 milions que li han comentat, n'hi ha la meitat que van a foment de la creativitat, que és comprar obra artística, una visió reduccionista del foment de la creativitat. Amb aquests 114 milions que es van dedicar durant aquests anys a foment de la creativitat es van comprar 202 obres artístiques. Sap vostè quantes n'hi ha d'autors menorquins?, tres; dues d'un autor menorquí que viu a Mallorca i una d'un autor menorquí que viu a Madrid; tres. D'Eivissa no ho he mirat, no ho coneixem prou, però tres; si la mateixa proporció és aquesta... Dels 114 milions que es van dedicar a foment de la creativitat 900.000 pessetes per adquisició d'obres d'autors menorquins. Nosaltres hem entrat avui una proposició no de llei per corregir, per rectificar aquesta política d'adquisició d'obres d'art, lògicament.

I l'altra part, l'altra part de l'1% cultural, es destina a gestió ordinària, a allò que serien els pressuposts ordinaris de la Conselleria de Cultura amb la seva acció als museus, biblioteques, arxius...; no és un més a més, que se suma, es consideren ja com a ingressos per a la gestió ordinària. Açò és el gran problema de l'aplicació de l'1% cultural. Li he de dir una altra resposta que em va donar el darrer conseller, l'anterior conseller, Sr. Rotger, de Cultura, Educació i Esports. Pel que fa a l'any 1995, quan li demanàvem la memòria, les competències en matèria de patrimoni històric van ser transferides als consells insulars, entre elles les que determina la Llei 3/87 de foment de mesures de patrimoni històric. És claríssim, les van traspasar. Què diu, ell, després?: "Per la qual cosa la realització dels plans anuals de conservació i enriquiment del patrimoni i foment de la creativitat artística seran elaborats pels consells insulars i podran, si ho consideren oportú, sol·licitar els informes pertinents a les comissions insulars de patrimoni". De finançament no en parla, perquè de finançament no en sentirem parlar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Andreu Crespi.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. No insistiré més en els termes jurídics que han exposat els portaveus que han intervingut abans que jo, que crec que fonamenten d'una manera bastant lògica la demanda, la petició que fa el Grup Parlamentari Nacionalista. Recordava la portaveu l'Unió Mallorquina, del Grup Mixt, que tot això que es debat avui comença amb l'aprovació, per part d'aquest parlament, d'una llei a proposta del Grup Parlamentari Socialista. Però trobam aquí que, per l'aplicació d'aquesta llei, el Govern, quan tota la competència era seva, ja incompleix els termes amb els quals es tractava de donar, a la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, el protagonisme de l'aplicació d'aquest 1% cultural i, al mateix temps, es produïa un incompliment, ja, del càlcul d'aquest 1%, denunciat pel tribunal de comptes en les seves anàlisis, que les empreses públiques no cotitzaven per aquest 1%.

Amb aquesta situació no és estrany que, produïdes les transferències als consells insulars, aquesta quantitat que ja de qualque manera es llevava de l'aplicació a la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, llavors, ja desapareix del mapa de la transferència, i el Sr. Conseller ha parlat del cost efectiu i és evident que aquest 1% no està contemplat ni pot estar contemplat en aquest cost efectiu, que se suposa que és aquella quantitat fixa en el pressupost de la Comunitat, no variable, per atendre el funcionament d'aquella conselleria i, per tant, dels consells insulars. Aquest no és un argument perquè aquest (...) en cap cas havia d'estar imputat i calculat en aquest cost efectiu.

Però clar, és vera, i ha dit el Sr. Conseller, que es continua donant, aportant, quantitats econòmiques per rehabilitar patrimoni i per fer activitats relacionades i que es poden, de qualque manera, explicar com a aplicació, una aplicació una mica torta, però, en fi, una aplicació de la llei. Miri, nosaltres no estam d'acord en això, i recordarà el Sr. Conseller una pregunta que va fer aquest diputat, no fa gaire, referent a una subvenció del Sr. Mariano Socías, conseller d'Agricultura, que el capellà de Sta. Margalida, durant la missa de la patrona del poble, li va agrair públicament. Naturalment, és evident que, a més de tot allò que han dit els que han intervingut abans, aquí s'imputen a partides pressupostàries que provenen d'aquests fons quantitats repartides d'una manera, jo no diré..., ha emprat la paraula obscurantisme, el conseller; miri, l'obscurantisme és una propietat que es deriva d'una propietat física dels materials, que és l'opacitat, i quan un material és opac, la llum no passa i darrera ell es produeix la foscor; el contrari, allò absolutament contrari, és la claredat; quan darrere un objecte que és transparent passa la llum, es produeix la claredat, com ara aquí mateix, i tots ens veim. Però hi ha una propietat intermèdia que és la translúidesa: hi ha objectes que són translúcids, però a través dels quals no acabam de veure clarament què és allò que hi ha al darrere; veim bubotes, veim coses que es mouen. Jo crec que ens trobam amb aquesta situació. Aquest diputat que els parla ha fet preguntes concretes sobre quines partides s'havien dedicat a restaurar determinats centres, esglésies, etc., per part del Govern, i jo encara no he obtingut resposta en concret.

Per tant, nosaltres trobam que, donat que els consells insulars donen aquestes subvencions a través d'unes comissions on tots els grups polítics tenen representació, creim que és el sistema més transparent de gestió d'aquest (...). Per tant, primer, jo entendria que totes les quantitats que les obres públiques que compleixen aquesta norma, i les empreses públiques, haurien de ser transferides a cadascun dels consells els quals, a través de les seves comissions de patrimoni, on tots els grups polítics d'aquesta cambra, d'una manera proporcional a cadascun dels consells, poden intervenir, lògicament, efectuessin l'aplicació d'aquesta llei de patrimoni.

Senyores i senyors diputats, nosaltres voldríem que aquests debats competencials que, al final, l'única cosa que fan és fer perdre el temps i no aconseguir que els ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat aclareixin d'una manera transparent qui és aquell que té, primer, l'obligació, la competència, i llavors també els recursos per fer-ho i, per tant, puguin exigir a aquella administració que faci allò que ha de fer, jo crec que no farem un camí prou clar endavant i, a més, hi ha un altre argument que el Sr. Conseller ha utilitzat, i és que contestant al Sr. Damià Pons li diu: "vostè m'exigeix que faci coses quan ja no tenc competències"; ah!, no és el mateix, és a dir, no tenir competències no vol dir tampoc una prohibició expressa que qualcú faci alguna cosa, però no ho ha de fer en detriment dels fons que l'altre, que sí té les competències, també té l'obligació. És a dir, vostè ho pot fer, no té l'obligació però ho pot fer, i amb això jo crec que ningú no li retraurà que el Govern d'aquesta comunitat col·labori en aquelles coses, si ho creu oportú i el seus pressuposts li permeten, en aquelles coses que el nostre patrimoni històric necessita. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el seu portaveu Sr. Simó Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo tampoc no incidiré massa més en tots els precedents jurídics que aquesta interpel·lació ha provocat, però sí que vull ressaltar que el nou límit que va suposar la Llei 3/1987, dels 50 milions, va suposar una finançació molt més directa i pràctica cap al nostre patrimoni històric. Evidentment, la idea de la Llei 3/1987 és bona i lloable, ja que posa a l'abast de l'administració encarregada de gestionar el patrimoni històric uns recursos que, malgrat de ser minsos i moltes vegades insuficients, permeten obrir una imprescindible font de finançament cap una àrea que, per molt que rebi recursos, sempre són pocs. En aquest sentit, el nostre grup defensarà el manteniment d'aquesta línia de finançament, en considerar-la de molt interès per a la nostra comunitat.

Hem parlat abans del nou tarannà polític expressat pel conseller a la primera compareixença a la Comissió de Cultura, el nou tarannà respecte del patrimoni històric; aquest es concreta, entre d'altres actuacions, en l'elaboració i presentació, davant aquesta cambra, d'una llei de patrimoni cultural que esperam que superi el buit o interpretacions distorsionades que es puguin fer de la Llei 6/1994, de transferències de les competències de patrimoni històric, entre d'altres, als consells insulars. Ens consta, com ja ha anunciat el Sr. Conseller, que a la nova llei que aviat es presentarà hi ha un títol dedicat especialment a les mesures de foment, com no podria ser d'altra manera, i on s'hauria de remarcar l'obligatorietat que als pressuposts de tota obra pública superiors als 50 milions de pessetes s'inclouï una partida d'import igual o superior, igual o superior, a l'1% dels fons aportats per l'obra a executar i que es destinarà a la conservació, protecció i enriquiment del patrimoni cultural o al foment de la creativitat artística, que s'aplicarà a la mateixa obra o en el seu entorn. Fins aquí no hi ha massa novetats respecte de la Llei del 87; la novetat és que precisa que s'articulin els òrgans administratius necessaris per tal que les partides generades arribin als consells insulars o que aquests puguin decidir o supervisar, en base a les prioritats d'intervenció de cada illa, allà on s'ha de produir la inversió. No caiguem, per tant, en l'error de l'anterior govern socialista, que ha invertit molts de milions sense coneixement dels consells insulars.

És necessari, per tant, Sr. Conseller, que la nova llei del patrimoni cultural tenguí la previsió de crear els òrgans de participació necessaris, es diguin comissions o consells assessors o com es vulguin anomenar, perquè els consells insulars, la Comunitat Autònoma i l'Estat es posin d'acord en base a unes prioritats preestablertes en la destinació d'aquests recursos tan importants per a la conservació del nostre llegat cultural. Per altra banda, pensam que no és contradictori que el Govern exerceixi una certa funció de tutela sobre el patrimoni històric, ja que aquesta ve especificada a la mateixa Llei del Patrimoni històric de l'any 1985, i aquí s'han de col·locar les inversions que s'han fet per part d'aquest en els darrers anys, però sí que demanam la participació dels consells en triar els llocs on invertir de cara a un futur.

Les explicacions que ha donat el Sr. Conseller davant aquesta cambra ens satisfan en la mesura que veim una voluntat del nou govern per satisfer un dret dels consells insulars i per complir la llei. Probablement no satisfaran als altres grups i probablement, també, veurem una moció en aquest sentit, ja anunciada pel Sr. Pons. Sr. Conseller, no afluïxi; continuï treballant sense desànim. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, Sr. Damià Pons té vostè la paraula.

EL SR. PONS I PONS (Grup Parlamentari Nacionalista-PSM):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors, Sr. Conseller de Cultura, bé, la primera cosa que m'agradaria afrontar és que vostè, en un moment determinat de la seva intervenció ha semblat que, fins i tot, qüestionava aquesta interpretació que jo feia del fet que l'1% cultural, la seva gestió i la seva execució, havia d'anar a càrrec, a compte dels consells insulars, i jo crec que això és una obvietat absoluta; i aquesta obvietat absoluta a mi em sembla en base a la lectura de l'apartat 4.d, que textualment diu: "Les competències del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i la Conselleria de Cultura, Educació i Esports determinades a la Llei 3/1987, de 8 de març, de mesures de foment del patrimoni històric de les Illes Balears..."; és a dir, aquesta és una de les competències que, explícitament, són transferides als consells insulars i, evidentment, encara que aquí no aparegui la referència a l'1% cultural, tots sabem, si llegim la Llei de mesures de foment del patrimoni històric, que aquesta és la llei de l'1% cultural. Per tant, qüestionar que aquesta és una competència transferida als consells insulars, a mi em resulta absolutament inexplicable.

A més a més, segons m'han contat aquells que d'alguna manera intervingueren a la fase final de la negociació de les transferències, aquest va ser un tema que va provocar estrides i que, d'alguna manera, tots els presents en aquelles jornades finals de la negociació d'aquestes competències varen sortir amb la idea clara que això es traspasava als consells insulars i, evidentment, aquest no és un fons estable, que sempre és el mateix, que pugui considerar-se inclòs dins el paquet econòmic de la transferència sinó que, evidentment, aquest és un fons que és major o menor, té una quantitat o té l'altra, segons les inversions que s'han fet durant l'any per les diferents conselleries del Govern.

Per tant, jo pens que si aquesta interpretació és correcta, i jo crec que no es pot qüestionar que ho sigui perquè és molt explícit l'articulat; aleshores jo demanaria al Sr. Conseller de Cultura per quina raó, durant tota una sèrie d'anys, s'han anat traspasant a la Conselleria de Cultura entre 30 i 40 milions de pessetes -sembla- i el 1995, el primer any que les competències són gestionades pels consells, aquesta quantitat desapareix. Evidentment crec que aquest fet, la desaparició de la quantitat que hauria correspost als diferents consells insulars, és una desaparició que contradiu la llei.

Després, un altre tema que ha sortit en un moment determinat és que aquest debat sobre l'1% cultural era un debat competencial. Jo diria que efectivament és un debat competencial, però és alguna cosa més que un debat competencial. No es tracta només de decidir, de determinar qui inverteix en patrimoni els recursos que generen les obres públiques, sinó també a través de quin canal, i és evident que els canals lògics a través dels quals s'han de determinar les inversions generades per les obres públiques en foment del patrimoni, restauració del patrimoni i foment de la creativitat són les comissions insulars de patrimoni, que a posta són comissions que no tan sols estan formades per un organisme polític decisor, sinó que també tenen la cobertura d'una ponència tècnica de patrimoni, cada consell insular, formada per una gran quantitat de gent representativa de diferents estaments relacionats amb el

món del patrimoni -arquitectes, professors d'universitat, arqueòlegs, persones representatives d'entitats del món civil dedicades a aquestes qüestions- i en bona lògica em sembla a mi que són aquestes comissions de patrimoni les que, cada any, han d'elaborar el pla anual d'intervencions sobre el patrimoni i els recursos que generin les obres públiques han de destinar-se, a través d'aquests canals, cap a aquest pla anual que hagi elaborat cada consell insular.

Evidentment, aquest tema que ara avui tractam aquí, pel que he pogut veure llegint alguns butlletins del Senat de l'Estat espanyol, és un tema que durant molt de temps ha enfrontat el Ministeri d'Obres Públiques i el Ministeri de Cultura, dos ministeris de la mateixa administració política, per entendre'ns, i el Grup Popular, concretament, durant una bona sèrie d'ocasions, juntament també amb el grup català, varen fer mocions, preguntes, intentant forçar un major protagonisme del Ministeri de Cultura enfront del Ministeri d'Obres Públiques, i la conclusió a la qual es va acabar arribant al final -em sembla que era pel novembre del 94- va ser a l'establiment d'un conveni entre el Ministeri d'Obres Públiques i el Ministeri de Cultura que ha permès, repetesc, que el protagonisme del Ministeri de Cultura, que aquí seria equivalent al protagonisme de les comissions de patrimoni dels diferents consells insulars, s'hagi incrementat considerablement.

D'altra banda, aquí hi ha un fet que és que a la Conselleria de Cultura se li han traspassat entre 30 i 40 milions de pessetes. Jo he parlat d'obscurantisme; és possible que aquests 30 o 40 milions de pessetes, a través de les memòries anuals, quedi clar com s'han aplicat; ara, queda clar quants de doblers ha invertit la Comunitat Autònoma a través de les seves diferents conselleries durant tots aquests anys que, a la força, havien de generar l'1% cultural?, les inversions de l'Ibasan, de l'Ibavi..., tota una sèrie d'inversions directes de conselleries, queden clares les quantitats?, queden clars els percentatges que corresponen de l'1% a aquestes quantitats? Jo, francament, continuu pensant que no.

D'altra banda, aquí ens passa una cosa que no deixa de ser divertida: les comissions insulars de patrimoni tenen competències i, a vegades, als ordres del dia de les ponències tècniques pot passar que es vegin projectes d'obres que afecten una finestra d'una casa d'un poble que està situat a la Serra de Tramuntana i que té unes característiques determinades i es parla d'aquella finestra; en canvi és possible que la Conselleria d'Obres Públiques, abans, la Conselleria de Foment, ara -si és que continua amb aquesta línia, que esperem que no- podria succeir que destinàs 30 o 40 milions de pessetes per fer una inversió en obres en una església que té, evidentment, una entitat historicoartística molt superior que aquella finestra d'aquella casa de Fornalutx, posem per cas, i les comissions de patrimoni d'alguna manera quedassin al marge de totes les decisions d'intervenció que es poguessin fer.

Per acabar, jo simplement demanaria al Govern i al conseller de Cultura, Sr. Flaquer, que tengués voluntat d'arribar a un acord a través d'una negociació, a través del diàleg, a través dels convenis que fessin falta, perquè poguéssim arribar a una situació en la qual la Llei de mesures de foment s'aplicàs d'acord a la llei i, a la vegada, s'aplicàs d'acord amb la lògica del patrimoni, que és una lògica que determina que les intervencions que es facin sobre el patrimoni siguin filtrades i canalitzades a través de les comissions especialitzades per aquesta qüestió. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar aquesta interpel·lació té la paraula el conseller de Cultura, Sr. Joan Flaquer.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, seré molt breu perquè crec que no s'han aportat arguments nous, ja, en aquesta rèplica. Jo no he discutit en cap moment la competència transferida als consells insulars en matèria de mesures tal com marca la llei del 94; el que he dit, i així ho han corroborat també, fins i tot, el representant d'Esquerra Unida i el del Partit Socialista, és que no hi ha una transferència econòmica de l'1% perquè, a més, és impossible que aquesta transferència es produeixi. Hi ha una administració, en aquest cas l'autonòmica, que du a terme unes obres; aquestes obres, a partir d'unes determinades quantitats, poden generar un fons que és el de l'1% cultural, i jo entenc que és precís, per part de les distintes institucions, delimitar i concretar molt més aquesta problemàtica perquè pens que no hi està de manera suficient, i tal com ha explicat el representat del Partit Popular, entenc que la Llei de patrimoni que ha de ser presentada en aquesta cambra i que esper que pugui ser discutida àmpliament per tots els grups, pugui aclarir molt més aquesta qüestió. Jo entenc que el fet que es produís una transferència, l'any 94, no significa que aquella administració que du a terme la inversió que genera aquest 1% cultural hagi de quedar completament al marge de la gestió, l'execució i la decisió d'aquesta inversió que propicia l'1% cultural.

Quant a la pregunta per què l'any 95 ja a les memòries no apareixen transferències de cultura, bé, idò perquè la llei del 97 deixa marcat molt clarament que hi ha dues opcions, i uns determinats anys s'ha optat per una opció que era la transferència de crèdit a la Conselleria de Cultura, i altres, directament les conselleries inversores han duit a terme aquesta aportació que és una mica de foment de patrimoni històric i artístic. Són dues opcions que marca perfectament la llei, que vostè podrà criticar més o manco la conveniència d'una o l'altra, però que estan perfectament recollides a la llei i que, en conseqüència, no obeeixen a cap tipus d'obscurantisme del que vostè vol fer creure.

Si queden clares les quantitats que s'han fet durant aquests darrers anys, jo estic convençut que les memòries justificaran i documentaran perfectament totes aquelles obres inversores de més de 50 milions de pessetes, tal com marca la llei, i l'1% corresponent que s'ha destinat, com he dit abans, i que altres grups tenen a la seva disposició, a actuacions de rehabilitació i foment del patrimoni històric i artístic.

Quant a la darrera qüestió que vostè planteja, la predisposició del Govern al diàleg i a la col·laboració, tota, però dins les coordenades i dins les referències que ja he marcat abans; jo entenc que, lògicament, la inversió que un govern, que una administració du a terme a través de les distintes conselleries que poden motivar un 1% cultural, lògicament la decisió i l'opinió de cada un dels consells insulars ha de ser molt important, però també, lògicament, la d'aquella administració que és la que genera aquest fons de l'1%. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer.

II.2) Interpel·lació RGE núm. 2968/96, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a criteris de la política del Govern en matèria de joventut.

Passam a la següent interpel·lació, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a criteris de la política del Govern en matèria de joventut. Per defensar-la té la paraula el Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, Sra. Consellera de Presidència. L'objectiu d'aquesta interpel·lació és posar a debat la política en matèria de joventut que du a terme el Govern balear. La política juvenil té capítols diversos i dispersos. No és la nostra intenció entrar, avui, en cadascun d'aquests capítols; intentarem analitzar i posar a debat la política general i els mecanismes que el Govern fa servir per assegurar l'efectivitat d'aquesta política.

L'any 1986, via decret, fa deu anys, per tant, es creà la Comissió interdepartamental de joventut. Quins eren els objectius d'aquella comissió? Senzill, coordinar l'acció de els diferents conselleries en matèria de política juvenil per, entre cometes, superar compartiments estancs dins una mateixa administració, un objectiu lloable i que és la resposta a una realitat, la transversalitat de les polítiques en matèria de joventut que hi ha dins el Govern o que hi ha d'haver dins l'Administració, polítiques que han de tenir en compte qüestions com ocupació i atur, habitatge, formació, procés educatiu, foment de l'associacionisme i participació, foment de la creativitat, servei militar, objecció de consciència, prestació social substitutòria o insubmissió. Quines funcions es van atribuir a aquesta comissió interdepartamental? La primera, l'estudi dels problemes de la joventut, no l'estudi de les potencialitats de la joventut, sinó dels problemes, expressió exacta del tractament viciat que solen rebre dels adults; la segona, proposar al Consell de Govern accions tendents a combatre aquests problemes, hi podríem afegir, amb la llibertat que el cas es mereix, i fomentar les potencialitats, cosa que no hi apareix; com s'havien de combatre els problemes? Segons el decret de creació de la comissió, amb l'elaboració i realització de plans integrals per a la joventut; en tercer lloc, la coordinació de les diferents conselleries relacionades amb joventut, i en quart lloc, l'atenció als plantejaments i a les iniciatives sorgides des dels òrgans de participació juvenil, els consells de joventut i les pròpies organitzacions juvenils. Després de deu anys, és un bon espai de temps perquè interpel·lem el Govern balear sobre el compliment d'aquets objectius, sobre el compliment dels compromisos acceptats. Els fets reals, els fets, les potencialitats i les problemàtiques juvenils no siguin presents en els mitjans de comunicació i que, quan hi són, és més per qüestions que massa sovint trobam a les pàgines de successos, relacionades i vinculades amb les drogues l'alcoholisme, accidents de carretera, delinqüència o la promoció del consum típicament juvenil o a les planes de contactes, on el fet de ser jove és un valor comercial, ens hauria de fer reflexionar sobre dues qüestions: la primera, per què les qüestions típicament juvenils no interessen al conjunt de la societat, i la segona, per què la presència del jove a l'opinió pública sempre va relacionada amb elements de risc. Hí portam aquesta interpel·lació, idò, perquè s'ha de combatre una tendència, creim nosaltres, d'oblit i de marginació, oblit i marginació que també presideixen les polítiques governamentals.

S'ha realitzat ja un estudi rigorós i en profunditat per poder situar les diferents qüestions que afecten la joventut de les Illes i poder dissenyar, en conseqüència, polítiques adequades? No. S'han dut al Consell de Govern propostes concretes des de la comissió interdepartamental per a la seva realització? No, més fluixet, tal vegada, però no. S'ha posat en marxa, està en funcionament, s'han avaluat resultats de cap programa integral de joventut? No. Es coordinen les actuacions de les conselleries en matèria de política juvenil? No ho sabem, però m'atreveria a dir que no. S'ha preocupat el Govern davant la dissolució d'alguns consells de joventut locals i insulars, que haurien de ser els interlocutors vàlids?, se n'hauria d'haver preocupat, perquè el Consell de joventut de les Illes Balears és en realitat el Consell de la joventut de Mallorca, perquè a les altres illes les associacions juvenils han dissolt consells de joventut argumentat la seva inoperància, i el Govern s'hauria d'haver

preocupat per aquesta situació. Ha demanat el govern l'opinió, suggeriments, demandes, a les organitzacions representatives de la joventut associada a l'hora de posar en marxa programes de formació? No. Què ha fet el Govern balear amb el conveni per promoure habitatges juvenils que va signar l'any 95? En realitat, els objectius marcats per la constitució de la Comissió interdepartamental de joventut són una relació més tost d'incompliments. Com ha de complir les seves funcions una comissió que per no fer, ni tan sols es reuneix?, com pot complir si no es reuneix, si no es troba? A l'article 6 del decret de creació s'afirma que el ple de la comissió interdepartamental es reunirà com a mínim, com a mínim, cada tres mesos; idò, bé, cada tres mesos. En resposta oral, el passat mes de maig la consellera de Governació, ja em dirà vostè si Governació era una bona conselleria on posar joventut juntament amb drogaaddicció, seguretat ciutadana, policia local, plans d'emergència, plans d'evacuació, ja em dirà vostè si era una conselleria apropiada on posar joventut, idò, la Conselleria de Governació ens va dir -ho dic de memòria- que feia gairebé uns dos anys que no es reunia la comissió interdepartamental, açò és un problema. Si la comissió interdepartamental no es reuneix, com pot complir amb les seves obligacions?, com pot avançar cap a objectius per als quals s'ha creada? Però la comissió no es reunia perquè sí, per desídia o per falta de temps, no era aquesta la causa que no es reunís, ho va dir la pròpia consellera, la comissió no es reunia perquè tanmateix no hi havia aportacions a les conselleries, perquè tanmateix no hi havia compliment dels compromisos, o sigui, una inoperància total. I açò ens hauria de fer pensar i preocupar, hauria de preocupar al Govern. És cert que el moviment juvenil d'avui no és tan combatiu, reivindicatiu, com el moviment juvenil que vàrem viure alguns de nosaltres en unes altres circumstàncies històriques, i jo em tem que aquesta falta de pressió del moviment juvenil o de la joventut organitzada cap al Govern els té en una certa comoditat "limbòtica" que fa que ni actuïn ni es preocupin per no actuar, em sembla que és així, però ens hi equivocariem, si pensàssim que la joventut d'avui és immobilista o no està mobilitzada, perquè se sap mobilitzar per coses concretes i definides, com qüestions d'ecologisme, pacifisme, antimilitarisme, ocupació, solidaritat amb el Tercer món, perquè sí que actua, perquè els joves d'avui també s'han d'enfrontar amb problemes greus de socialització, molt més greus que els que teníem llavors nosaltres; la falta d'habitatge, la major dependència mer major temps dels pares, l'atur (...) d'atur juvenil i de precarietat en el treball que fan aborronar la pell i que és un factor de inseguretat principal, la falta de sortides professionals després dels estudis, qüestions totes que reclamen una política activa dels poders públics i concretament del Govern balear per afrontar aquestes qüestions.

Vostè em dirà, crec que serà la seva temptació, la relació d'allò que sí que fa el Govern per la joventut, i així es pretendrà amagar allò que no fa o que no ha fet. Ens podrà parlar del programa de carnet jove, del programa de Ràdio jove, de subvencions a entitats juvenils, gestió d'albergs, campaments i altres programes que duen en marxa. Si hi reflexiona just un poquet, comprendrà que just aquestes línies d'actuació són secundàries en relació amb les grans problemàtiques de la joventut, comprendrà que són línies d'actuació lleugeres, que ve de lleure, com si el Govern esdevinguí una gran agència de serveis per a la joventut. Jo li dic que Esquerra Unida ja ha presentat altres iniciatives i proposicions molt específiques sobre aquests temes, les quals veurem més endavant, sobre la ineficàcia del carnet jove, sobre la direcció i caràcter de Ràdio Jove, sobre les subvencions i ajudes que reben les entitats juvenils, sobre la realitat real dels consells de joventut, sobre la gestió i la normativa i reglamentació de les instal·lacions juvenils, sobre el paper de les agències de viatge que són programes de vacances, qüestions importants que mereixen un tractament individualitzat, de tot açò parlarem en el seu moment; per tant, hem de mantenir el debat en el centre d'aquesta interpel·lació i de la qual vostè, n'estic segur, ja sap que anirà a la moció subsegüent. Hem de mantenir aquest debat perquè una política de joventut no pot defugir de cap manera d'uns principis bàsics: primer, universalitat, política que s'ha de dirigir a tots els joves, sense cap tipus de discriminació; segon, de coordinació i planificació, les polítiques juvenils han de respondre a necessitats detectades i a recursos disponibles, i s'han de coordinar entre elles i també amb recursos escrits a altres administracions com consells insulars i ajuntaments, descentralització, el desplegament de les competències i gestió d'aquestes polítiques cap als òrgans institucions més pròximes als joves, qüestionar-nos sobre quin paper han de jugar els consells insulars com a òrgans de govern de la Comunitat Autònoma, qüestionar-nos quin paper han de jugar els ajuntaments en la política juvenil, qüestionar-nos sobre el paper de les entitats juvenils com els punts capilars d'aquesta xarxa de política juvenil. Un altre punt bàsic, la solidaritat present en aquesta política, la fixació de la solidaritat com a objectiu prioritari de les relacions entre els joves i els grups socials, en ordre a superar les condicions que creen marginació i desigualtat. I per últim, i allò més important per a nosaltres, la responsabilitat política, superar els conceptes de voluntarisme, superar aquests conceptes de voluntarisme. Correspon als poders públics, correspon al Govern balear, que en té totes les competències, la provisió de recursos financers, tècnics i humans necessaris per a la realització d'aquestes polítiques, i respondre-hi amb la pròpia responsabilitat política i no apel·lant a l'existència d'un consell de la joventut.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella. Per part del Govern, té la paraula la Sra. Estaràs.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sr. Portella, crec que ens podem posar d'acord en la major part dels temes, i crec que en polítiques de joventut coincidim plenament com s'haurien de dur.

Començarem per explicar quina ha estat la política del Govern en relació amb el passat i després afrontaré el repte de futur, que em correspon a mi en qualitat de titular directa, com a consellera de Presidència, en matèria de joventut. Però farem un breu repàs del passat per, a partir d'aquí, marcar les línies que haurien de ser de futur.

El Govern balear, com saben, disposa en matèria de joventut d'un òrgan de direcció, de política juvenil, que és la Direcció General de Joventut i Família, abans emmarcada dins la Conselleria de Governació, avui emmarcada dins la Conselleria de Presidència; abans titular una consellera, avui titular una altra. S'ha d'assenyalar que la temàtica juvenil és interdepartamental, amb això estam totalment d'acord, perquè s'hi han de tocar temes com l'habitatge, treball, cultura, ensenyament, justícia, consum, medi ambient, etc., i per tant, s'ha de fer una coordinació i un treball en comú a partir d'un programa consensuat i assessorat pel màxim nombre de gent d'intervenció. Coincidesc també plenament amb vostè que s'hi han de fer participar totes les associacions i, per descomptat, el Consell de la joventut, i en el cas que hi hagi hagut una dissolució, s'han de crear els agents perquè hi puguin intervenir el màxim d'assessors; per a això, es va reunir la comissió, i efectivament, tal com va dir la consellera de Governació, i això ho he trobat jo quan he assumit aquest departament, l'any 95 no es va reunir la Comissió interdepartamental de joventut, les darreres reunions són de l'any 94, durant l'any 94 es van complir els compromisos. Abans que acabi l'any, hauré modificat aquest decret de constitució, va al Consell de Govern aquest divendres, de la Comissió interdepartamental de joventut, i tendrem reunions la periodicitat de les quals esperam que sigui trimestral, però que la comissió permanent es pugui reunir pràcticament cada mes perquè aquesta coordinació sigui la que pertoca.

Volem nosaltres presentar una sèrie de mesures que responen a un compromís d'acció educativa basada en una visió de persona i de societat. Aquesta selecció de mesures que jo li passaré a comentar tracta d'una sèrie de prioritats que ens semblen les adequades, molt paregudes a les que vostè ha presentat i que significaran una passa endavant i un cel qualitatiu en l'acció de govern adreçada als joves.

S'han fet moltes coses fins al dia d'avui, coses que han contribuït a un enfortiment de l'associacionisme juvenil i a un entramat que és molt envejable per altres comunitats, si mirem el grau d'entramat juvenil aquí, en podem dir amb ànim que és satisfactori, però jo crec que ens hem de marcar una sèrie de reptes cap al futur, que és un poquet la missió que ens hem marcat l'equip directiu de la Conselleria de Presidència, concretament el director general de Joventut, i que ens basarem en quatre o cinc principis fonamentals: el primer serà contribuir a un enfortiment de l'associacionisme juvenil des de la seva independència i des de les seves pròpies opinions, per tots els valors que implícitament conté, i ens interessa treballar amb els

joves, més que per als joves, no podem posar l'accent a oferir-los propostes organitzades des de l'Administració, sinó la possibilitat que els joves puguin desenvolupar les seves pròpies propostes i que trobin el Govern per acollir-les; ens interessa el jove autor i creador dels seus projectes i no el jove consumidor o el jove espectador. En qualsevol cas, volem que els que han quedat al marge d'aquests canals de formació que ofereix el sistema educatiu trobin mecanismes també, potents, d'inserció i d'implicació social. Abans, com vostè ha dit, ser jove era sinònim moltes vegades de deserció o de cert "passotisme", volem que avui el jo ve sigui identificat amb un potencial crític i d'innovació o de resposta i assaig de noves actituds i de nous valors; en definitiva, volem crear una societat amb uns valors de liderat i de superació dels models socials que hi ha, com el consumisme, l'individualisme o l'utilitarisme. Volem també que la joventut de les nostres illes tenguí consciència de la seva identitat i de la seva cultura, en definitiva, del país que trepitja, per això, que estimi i que s'impliqui en un projecte i que manifesti una obertura i un respecte cap a altres cultures, com no hauria de ser d'altra manera, i cap a qualsevol dimensió tradicional.

Nosaltres ens hem marcat una sèrie d'objectius, que serien: Un compromís de servei al món associatiu a través de la Comissió interdepartamental de la joventut, a través de polítiques concretes i a través de polítiques coordinades, i que el Govern s'hi impliqui, com s'ha vengut implicant a hores d'ara en el projecte del jove, però, si cal, donar-li una empenta, atès que ara aquesta estructura és una estructura que podem coordinar amb la Direcció General d'Acció Social d'una manera molt més fàcil i que podem coordinar amb tota la diversitat d'adequacions socials que duim a terme. Volem, per tant, aquest compromís de servei al món associatiu, perquè, en definitiva, entenem que no hi ha democràcia avançada sense un nivell alt d'implicació ciutadana, sense una societat civil organitzada i dinàmica. En aquest sentit, li diré que el Govern ha fet feina en aquest tema, hem creat punts d'informació juvenil pràcticament a tot arreu, podríem dir que tenim en aquest moment 32 oficines obertes (3 del Govern i 29 de conveni amb ajuntaments), que som a punt de signar el conveni amb Ferreries i Alaior i també que inaugurarem en breu l'oficina de Formentera; és un compromís de la conselleria poder donar aquest servei d'informació juvenil a tots i cada un dels municipis i a tots i cada un dels punts on hi hagi un col·lectiu important de joves. Li diré que ens hem marcat també unes prioritats quant a les peticions d'ajuntaments que han fet, però es fa feina sobre aquest tema; tenim els estudis per veure quins són els usuaris que empren més aquestes oficines, quin tipus d'informació s'hi hauria de donar; en qualsevol cas, també tenim unes opcions concretes que s'han vengut duent a terme durant els darrers anys però que pensam que començarem a veure'n resultats els darrers anys i ara, com potenciar la formació d'aquets dirigents de l'associacionisme juvenil així com la capacitat tècnica dels monitors i dels caps d'escoles de monitors de temps lliure;

potenciar també la coordinació entre les mateixes associacions juvenils que garanteixi el seu treball conjunt i la seva participació; en qualsevol cas, promoure també la integració dels joves dins el món del voluntariat, pensam que és una tasca important i que, en definitiva, haurem de recollir totes les forces possibles perquè això sigui així; intentarem també potenciar i ajudar a ampliar l'oferta de serveis cap a les entitats juvenils; promoure intercanvis juvenils; donar suport a les entitats juvenils per a la seva inserció en estructures de cooperació juvenil europees, cosa que també s'ha vengut fent amb el programa *Joves a Europa*, i potenciarem també la creació d'associacionisme juvenil en aquests casals balears a l'exterior, als casals balears de gent que per qualsevol tipus de motiu va haver d'emigrar, varem intentar fer ressorgir aquests casals, i aquí també hem fet una feina important en tots els col·lectius de joves, que són els que hauran d'agafar el relleu. Intentam oferir un ampli catàleg de serveis d'informació als joves, uns serveis que jo crec que són totalment importants, i de la mateixa manera que és molt important el tema, com vostè ha dit, interdepartamentals i que reuneixi la Comissió interdepartamental de la joventut, no és menys important tot aquest ventall d'activitats i de serveis que s'han vengut donant als joves i que se'ls continuarà donant amb més o manco intensitat i que després no hi hauria cap problema per fer-ne una valoració i veure quin ha estat el resultat de cada un dels serveis. En definitiva, es tracta d'estar al costat dels joves dels pobles i de les ciutats, sense excloure'n ningú, hi estic totalment d'acord amb vostè, quan vostè ha dit el tema de la universalitat, ens volem dedicar a tots i cada un dels joves, que no en quedi cap al marge, i en aquest sentit una de les accions serà potenciar aquestes oficines d'informació juvenil, impulsar també tot el que serien les comunicacions telemàtiques entre aquestes oficines que ara en col·laboració amb la direcció general de la mateixa conselleria de tecnologia i informació és un dels projectes departamentals que estam estudiant i que serà una realitat, i facilitar també la informació de la Direcció General de Treball mitjançant aquestes oficines d'informació juvenil per arribar a tot aquest ventall de joves. En qualsevol cas, haurem d'ampliar i fomentar entre els joves la informació i l'assessorament sobre els diferents serveis, sobre els diferents programes i recursos; en aquest sentit, s'han fet moltes col·laboracions amb la Universitat, i una de les feines serà elaborar una guia de serveis de la joventut, que crec que serà una manera bona de divulgar aquesta informació que a vegades no arriba, en qualsevol cas, d'uns estudis que es varen fer; la major part dels joves coneixien quines eren aquestes activitats, però encara quedava una sèrie de població que no la coneixia, i haurem de posar en marxa una acció informativa regular en els centres d'ensenyament per fer arribar als joves estudiants informació sobre activitats, sobre serveis i recursos i, en definitiva, també accions de formació continuada i reciclatge d'informadors juvenils, que són qui estaran encarregats de fer tota aquesta tasca.

Crec que serà important fer un debat i una reflexió sobre el món dels joves, en el sentit d'impulsar una dinàmica que permeti l'observació de la realitat juvenil mitjançant plataformes i mitjançant materials de diàleg, de reflexió i d'intercanvi d'opinions; en aquest sentit, ens hem plantejat, jo crec que amb encert, fer un estudi sobre la realitat juvenil a les Illes Balears, veure exactament en quin punt ens trobam per veure quin pla feim cap al futur, i tenim previst fer una celebració d'un congrés, d'un espai de reflexió, que serveixi d'anàlisi perquè hi participin tots els agents juvenils i per orientar d'alguna manera aquestes polítiques de joventut al Govern. Volem assegurar també la presència i la dinamització juvenil a totes les Illes, tant a Mallorca, com a Menorca, Eivissa i Formentera, i en aquest sentit haurem de potenciar l'intercanvi d'aquestes informacions i coordinacions de projectes tant amb els consells insulars com amb els ajuntaments. Pensam que tot allò que pugui fer l'Administració més propera al ciutadà ho ha de fer, abans que una entitat autonòmica o un consell insular, i en qualsevol cas també potenciar la creació de plataformes de coordinació dels diferents regidors de joventut, de cada àrea municipal, i desenvolupar accions d'assessorament i de formació en matèria de joventut, adreçades a aquests regidors i a tècnics de joventut dels municipis, en col·laboració amb els consells insulars. Ens preocupa, com vostè ha dit, el tema de formació, d'ocupació i de creació d'empreses; en aquest sentit, pensam que un dels reptes fonamentals de l'època que avui vivim és formar-se professionalment per tal de poder desenvolupar un treball que faciliti l'autonomia professional i la inserció social, i en aquest sentit s'han fet polítiques intensives per part de l'anterior consellera en coordinació amb la Direcció General de Formació, i continuarem per aquesta línia, pensam que és importantíssim, però també haurem d'anar alerta amb els resultats que ens doni l'estudi; en aquest sentit, assumirem un compromís de continuar donant informació i orientació professional d'estudis i de l'oferta laboral existent per a cada estudi concret; haurem de potenciar també el coneixement de l'idioma entre els joves, sabem que n'hi ha una mancança; haurem de donar suport també a les associacions i col·lectius de joves implicats en la lluita contra l'atur, perquè pensam que serà una manera de poder afavorir aquest repte fonamental en aquesta etapa juvenil, i haurem de fer feina també en els sectors de joves amb dificultats, com podrien ser els joves reclusos, menors tutelats o extutelats majors de 16 anys, n'haurem de potenciar la reinserció dins el món laboral; també haurem de promoure programes d'atenció i d'integració laboral per a aquells joves que per la seva problemàtica social o per la seva problemàtica econòmicopersonal tenguin dificultats per realitzar una solidaritat harmònica i una socialització harmònica. En qualsevol cas, un dels reptes que assumirà ara també la Direcció General de Joventut, que abans ja havia fet en coordinació amb la Direcció General de Sanitat, és tota la feina de prevenció i de salut, pensam que és fonamental per al món del jove; en aquest sentit, en col·laboració amb la Conselleria de Sanitat i a través d'una feina dels tècnics responsables en matèria de salut hem fet ja moltes feines tant en el tema de prevenció com en el tema de tractament; aquesta acció està adreçada al segment juvenil de la població, atès que els membres d'aquest col·lectiu són especialment susceptibles de veure's afectats per problemàtiques concretes (drogues alcoholisme, etc), i per tant, s'han fet polítiques intensives sobre el que seria una intervenció educativa...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Estaràs, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Sí, Sr. President.

...que contribueixin de forma efectiva a reduir-los. En qualsevol cas, també tenim present la preocupació dels joves pel medi ambient, n'hi ha tota una sèrie d'accions concretes; hi ha tot el tema dels serveis als joves, jo no faré un recull de tot el que ha fet la Conselleria de Governació quan era responsable d'aquestes àrees, accions importantíssimes, però que no per això ens hem de conformar, sinó que crec que hem de ser ambiciosos, sobretot quan un agafa el tema de joventut i se sent jove; hem de ser reivindicatius, hem d'anar més enllà. Coincidesc perfectament amb el seu plantejament. L'objectiu fonamental d'aquesta direcció general és fer un pla jove en base a l'estudi, entrarem a debatre aquest pla jove i no tenc cap dubte que podria ser fruit del consens; un dels objectius fonamentals serà no tan sols seguir amb els serveis que donaven als joves, sinó fomentar aquesta identitat nacional de poble de les Illes Balears.

Pensam que serien els reptes que ens marcaríem en aquest nou camí que aquesta consellera durà a terme. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Grups que hi vulguin intervenir per fixar la seva posició? Per part del Grup Mixt, té la paraula el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Els Verds coincidim amb el grup que presenta aquesta interpel·lació en la necessitat d'una reorientació general de la política de joventut. No negam que se n'ha feta, de política de joventut, en el sentit que hi ha hagut subvencions i que s'han organitzat activitats de distinta mena. El que volem dir és que és necessari un cert canvi d'òptica, és necessari que es faci una política diferent de l'actual, que ha estat bàsicament una política de temps lliure i d'oferta d'opcions, per dir-ho així, preparades per al consum. Del que es tractaria, idò, és de fer possible que l'ajuda feta des de les institucions permetés als sectors més dinàmics de la joventut dur endavant les iniciatives que ella mateixa crea. No s'ha de perseguir tant l'elaboració de programes més o menys interessants que permeten demostrar que el Govern es preocupa per la joventut i de sortir molt en els mitjans de comunicació,

sinó estar en contacte permanent amb diferents sectors juvenils, de manera que les inquietuds existents trobin camins de sortida. És necessari, d'altra banda, que la política de joventut incideixi en la problemàtica real de la gent jove. En aquest sentit, una política de temps lliure ha d'anar acompanyada d'actuacions d'altres tipus que tendeixin a afavorir, per exemple, la inserció social i laboral d'amples sectors juvenils, que estan ben necessitats. No és possible, per exemple, fer una política de joventut sense conèixer els interessos primordials dels nostres joves; hi ha, per exemple, la qüestió de les toxicomanies, pràcticament tota l'actuació institucional té a veure amb l'aspecte terapèutic, mentre que la política preventiva continua sent, en bona part, una llacuna inexplicable. També hi ha, per posar un altre exemple dels molts que en podríem posar, la qüestió de la informació sexual i la prevenció d'embarassos no desitjats; ens en podem amagar dient que això és un tòpic i que avui en dia la informació ja és a l'abast de tothom, però mentrestant continuen arribant informacions periodístiques segons les quals continua augmentant el nombre d'embarassos no desitjats. Finalment, voldria recordar que una política de joventut té necessàriament una dimensió formativa i que les diferents activitats que es dissenyin duen implícits uns valors o uns altres; per posar-ne un exemple, exagerat però il·lustratiu, no és el mateix fomentar l'ús de motocicletes de trial que fomentar el senderisme responsable de muntanya, per exemple. Ja s'entén que amb això vull dir que les institucions han de prioritzar tota aquella activitat juvenil i iniciativa juvenil que estigui en consonància amb l'aspiració de tots i totes a tenir un món ecològicament més saludable i al mateix temps més solidari. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula la Sra. Bover.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Nosaltres també, el Grup Parlamentari Nacionalista, entenem que un dels objectius de la política de joventut que hauria de dur a terme el Govern balear és la de divulgació i informar sobre els drets dels joves, tant a nivell civil com penal, com administratiu. Té raó el Sr. Portella quan afirma que en el programa de política de joventut cal que hi hagi una forta coordinació entre totes les diferents conselleries, ja que serà bàsica una actuació conjunta sobre temes d'informació, orientació, món laboral i habitatge.

Així com ha dit vostè, també és trist que, si tenim un instrument que es digui Comissió interdepartamental de joventut per realitzar aquesta coordinació, no s'aprofitei. Nosaltres, el nostre grup, també ens demanam, Sr. Portella i Sra. Estaràs, si existeix realment una autèntica política de joventut que duu a terme el Govern balear. També trobam que, a part de documents, papers, no ha existit un pla de joventut que integri d'una manera efectiva i real els diferents aspectes d'una política juvenil dins un marc únic i global.

Quin és el paper, idò, de la Direcció General de Joventut? Tenim també la idea que la direcció general, en lloc de ser interlocutor vàlid de l'Administració autonòmica envers els joves, ha esdevingut una eina fortament burocratitzada de control de totes les associacions juvenils mitjançant el sistema de premis i càstigs amb les subvencions o els permisos d'utilització de materials i infraestructures.

També, el nostre grup, així com vostè ja ha comentat, Sr. Portella, ens agradaria saber per què des de la Conselleria de Governació es va fer un decret pel qual es retiraven les subvencions a totes les entitats juvenils de caire sindical, juvenil o polític; l'argument, segons pareix, és que totes aquestes entitats tenen entitats mare al darrera, és ver que això és així, efectivament, a les joventuts de partits polítics hi ha el partit polític que li dona suport al darrera, però també és, per a nosaltres, especialment greu quan tocam el tema de les organitzacions estudiantils, perquè no tenen en la major part dels casos, posam a part el tema més conegut de Noves Generacions secció d'universitat, una entitat superior que els pugui donar cobertura material.

Sobre joventut i habitatge, així complementaríem la demanda del portaveu d'Esquerra Unida que ha fet la interpel·lació, també defensam que cal que l'Ibavi faci de mitjancer entre llogaters i gent jove. D'aquesta manera, aconseguiríem una bossa d'oferta de lloguer supervisada per l'Administració, amb l'avantatge que l'oferta es correspondria realment amb una demanda econòmica.

Què passa amb les polítiques que els joves reclamen de l'Administració? Pareix que no hi ha un pla d'ocupació juvenil que sigui mínimament realista, sinó que dediquen una gran quantitat de recursos a fer tríptics i campanyes d'abast limitadíssim, més interessades en autojustificar despeses que no que siguin realment efectives.

Pareix que no hi ha una autèntica organització tampoc d'informació juvenil que vagi més enllà dels viatges d'estudis o de la gestió del carnet jove.

Hi manquen més oficines d'informació sobre possibilitats de feina, de planificació familiar, d'educació sexual per a adolescents o també alternatives al servei militar legalment reconegudes.

Pareix que l'Administració autonòmica també viu d'esquena a les iniciatives de política juvenil d'altres administracions. El foment de l'associacionisme juvenil és teòricament una de les feines més importants d'una política juvenil, com vostè ha fet constar, Sr. Portella, però en cap moment aquesta ha estat una prioritat de la direcció general; així, han hagut de ser les pròpies entitats juvenils, bé a federacions, bé a consell de la joventut, bé a alguns ajuntaments, qui han hagut de lluitar per si mateixes.

El Consell de la joventut ha servit, per tant, durant anys i més anys com a eina de control de les entitats juvenils, per fer la feina que la pròpia direcció general en principi no ha fet o no ha planificat, com podria ser, com hem comentat abans, educació sanitària, campanyes contra la discriminació, creació d'un autèntic centre d'informació laboral, informació sobre el servei militar i objecció, etc.

Per acabar, també voldria demanar si ens poguessin contestar, si no ara, en un altre moment, si la direcció general també ha establert mecanismes i mètodes per conèixer què opinen els joves sobre com...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Bover, li record que vostè fixa la posició en relació amb la interpel·lació. Per tant, no entri en debat en aquest moment amb el representant del Govern.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Per tant, ja la farem en el moment oportú. Queda, per tant, acabada la meua intervenció.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Bover. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. La veritat és que per debatre una interpel·lació sobre política juvenil del Govern de les Illes Balears, hauríem d'atendrir els resultats de la política en aquests darrers anys, perquè si bé és ver que totes aquelles coses que se'ns han promès i que han estat faltes de resultats pràctics a cada una de les compareixences dels conseller responsable, sembla que ara, escoltant la nova responsable d'aquesta àrea, la consellera de Presidència, s'han de resoldre en un tres i no-res; per tant, esperem que el compromís de la consellera responsable en aquests moments sigui més ferm en la gestió que l'experiència que tenim d resultats passats. De fet, la pròpia consellera ha reconegut que era necessari fer un estudi sobre la situació real dels joves a la nostra comunitat; és car, si a aquestes altures, reconeixem que no sabem en quina situació de partida ens trobam, els resultats no poden ser molt més que els que són.

Ha parlat de la necessitat que a partir d'aquest estudi s'ha d'obrir un debat, un espai de reflexió, sobre la problemàtica juvenil. Bé, hem de reconèixer que creim que aquest és el camí i simplement lamentam que no s'hagués fet fins ara, però la veritat és que si atenem els resultats, hem d'arribar a la conclusió que el Govern balear no té una autèntica política de joventut. El que s'hauria d'entendre, el que s'entén, una autèntica política, una política global de joventut, és a dir, una política integral entre cada un dels departaments i partint, com diem, de la realitat del coneixement i de la participació del sector juvenil tant a l'anàlisi de la situació, als objectius a plantejar, a la planificació com a l'execució d'aquestes polítiques. És ver que es va crear en el seu moment la Comissió interdepartamental de la joventut, que s'ha reconegut que duu dos anys sense reunir-se i que, en qualsevol cas, és una comissió governamental en la qual no hi ha participació de joves; per tant, se'ls nega en aquest organisme important la participació en les polítiques del Govern.

Hi ha un fet que jo crec que és més greu, que és que el poc que s'hi fa, i d'una manera aïllada, arriba molt malament als joves o no els arriba, i nosaltres creim que és per dur una política des de dalt a baix, al contrari del que hauria de ser, entenem nosaltres, que hauria de ser de baix a dalt, amb la participació, per descomptat, del sector al qual va dirigida.

Per tant, arribam a la conclusió, atenent els resultats, com deia abans, que les polítiques que es realitzen responen a accions puntuals i aïllades, la majoria de caire paternalista, com ens tenien acostumats en temps passats i que susciten actituds passives i conformistes, i no responen, per tant, a una planificació global integral de caire interdepartamental, com deien.

Potser el que és més greu, i parlàvem abans d'incompliments, és que quan s'ha tramitat pel Govern balear algun pla, aquest no s'ha executat o, en tot cas, els resultats, pel seu desconeixement, hauran set molt pobres. Preguntaria, per exemple, què s'ha fet del Pla de l'habitatge juvenil?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Tur, li record també que vostè està fixant la posició en relació amb la interpel·lació del Sr. Portella; per tant, no entri en debat amb el representant del Govern, perquè no és adient en aquest moment.

EL SR. TUR I TORRES:

Moltes gràcies, Sr. President. En qualsevol cas, intent justificar que donam suport a la coincidència amb el grup interpel·lant per una sèrie de deficiències que nosaltres hem detectat en la gestió del Govern, si no, puc dir que estam d'acord amb l'interpel·lant i poca cosa més. Per tant, sense entrar en debat amb el representant del Govern, Sr. President, intentaré continuar amb la relació de dèficits que teníem nosaltres apuntats de la política del Govern.

Aleshores, he de recordar que un pla d'habitatge juvenil que tenia previst, una actuació des dels anys 93 al 95, que fixava uns objectius perfectament lloables i assumibles, com promoure un ventall d'habitatges assequibles a nivell d'ingressos dels joves, propiciar el règim de lloguer sobre la venda en habitatge destinat als joves, situar l'ajuntament del jove en el seu medi, adequar el model d'habitatge i la seva mesura i distribució amb prioritat a una nova tipologia d'habitatge individual. En definitiva, ho repetesc, una sèrie d'objectius. No sabem què se n'ha fet, d'aquest pla, ni, per tant, dels objectius que es perseguien, i he de recordar que no s'ha donat compliment tampoc al conveni que hi havia signat amb el Ministeri d'Assumptes Socials precisament per promoure aquest pla d'habitatge juvenil.

Què se n'ha fet, del pla de foment a l'ocupació juvenil?, un pla igualment aprovat en el seu dia amb uns objectius que crec que tots compartiríem, però que està per desenvolupar.

Què se n'ha fet, dels plans i programes juvenils, als quals es va comprometre el Govern dins la Comissió interdepartamental de la joventut en el seu moment?

En definitiva, a pesar del que se n'ha dit o del que s'han escrit amb anterioritat, el Govern no ha executat polítiques sectorials que permetin donar solució als problemes més importants que tenen els joves en el si de la societat actual, o dit d'una altra manera, tal vegada millor, els problemes que té la societat actual i que pateixen especialment els joves.

Podríem preguntar quines actuacions s'han fet en matèria d'ocupació juvenil, en matèria d'habitatge, actuacions efectives, per descomptat, i que hagin arribat a l'abast dels joves, actuacions en matèria de seguretat vial, d'oci i drogues, de foment de l'associacionisme, servei militar, salut, i en podríem fer un llarg etcètera.

Diem que aquestes polítiques aïllades que s'han fet no han arribat als joves per una manca..., diem inicialment per fer polítiques impulsades de dalt a baix, però també per una manca de coordinació institucional per fer arribar aquestes polítiques a aquelles institucions que estan més prop dels joves, tenint especialment molt en compte les illes menors i els ajuntaments. S'ha de completar la xarxa d'oficines d'informació juvenil o punts d'informació juvenil i algunes actuacions aïllades que m'agradaria apuntar d'una manera molt puntual com són el carnet jove, quina valoració se'n fa dels resultats, creim que s'ha convertit en un carnet que no és atractiu per als joves, pel que representa; els campaments juvenils, creim que s'haurien d'impulsar molt més seriosament i donar un ventall de possibilitats més ample cap als joves, els viatges a la neu per a rics donen els resultats que donen, no cal repetir-los aquí. En definitiva, potser arribaríem a al conclusió que no és que no hi hagi una política de joventut, sinó que és una política descoordinada, de passar temps, de deixar fer, però que és pròpia de la política global o de conjunt que té el Govern balear. Podríem posar exemples de qualsevol altra conselleria, de les quals no es pot dir que no tinguin polítiques, per exemple, no podem afirmar que aquest govern no tinguí política...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Ja acab, Sr. President.

Per tant, una referència únicament i exclusivament, Sr. President, que a la llei d'acompanyament dels pressupostos per al 96 el Govern s'hi compromet a dissoldre l'Institut balear de serveis a la joventut, del qual no s'ha parlat més, però que en qualsevol cas l'auditoria que s'ha realitzat a aquest institut, la veritat, és demolidora, diu que hi ha excés de despeses de personal no aprovades prèviament, incomplint la llei...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Tur, jo li prec que se ceneixi estrictament al motiu de debat; vostè entra en debat sobre una auditoria. Si vostè ho creu adient, en el moment oportú presenti o dirigeixi al Govern les preguntes o les interpel·lacions que siguin necessàries d'acord amb aquesta auditoria, però no destapi un altre tema.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. En haver consumit el meu temps, deix constància que l'auditoria de l'Institut balear de serveis a la joventut és demolidora. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Palau.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. La consellera de Presidència ens ha fet una detallada exposició de les actuacions que pensa a dur a terme el govern en matèria de joventut, i en aquesta exposició pens que queda perfectament reflectida la capacitat d'aquest govern per tenir una visió global, clara i completa de les necessitats dels joves, presentant com a punt de partida la reactivació de la Comissió interdepartamental del jove amb el desenvolupament d'un programa coordinat i consensuat, per tal que sigui més efectiva. Aquest programa es defineix a tota una sèrie d'objectius concrets que en garanteixen l'eficàcia i que adapten la forma de compromisos puntuals per part de la conselleria, com són: l'impuls al món associatiu, l'associacinsime juvenil és el vehicle més adequat perquè els joves puguin desenvolupar els seus projectes i tenir un paper respectat i una veu pròpia dins la societat; també la potenciació

de la informació, consolidar i ampliar la xarxa de punts d'informació juvenil a fi de fer arribar als joves tot allò que els puguin interessar per a la seva informació, ocupació, temps lliure, etc., la informació els obrirà portes i els permetrà triar el més adient per al seu futur, a més, aconseguir que tots els joves de les Illes Balears, ja siguin del barri més petit o de la població més allunyada, tinguin accés al mateix grau d'informació, fa que la nostra joventut pugui gaudir d'unes oportunitats cada vegada més igualitàries i que se senti més cohesionada; també hem de destacar la voluntat d'escollar els joves, d'estar contínuament en contacte amb ells i d'analitzar la seva realitat, a fi de poder-los oferir allò que vertaderament necessiten i demanen i no només allò que l'Administració consideri oportú; per altra banda, el compromís de facilitar la incorporació dels joves al món del treball i d'incrementar-hi les oportunitats d'accés a través d'una acció de promoció, de la formació, l'ocupació i la creació d'empreses. I a aquestes importants actuacions, se n'hi uniran d'altres que emmarquen uns altres aspectes que també interessin al sector juvenil i que vetllen pel manteniment del seu benestar, com són aquelles que fan referència a la cultura, a l'esport, a la conservació del medi ambient, a la salut, etc.

En suma, el Grup Parlamentari Popular considera encertada la política que porta endavant el Govern en matèria de joventut i creu que el fet de considerar la temàtica com a interdepartamental, d'implicar-ne en el desenvolupament totes les conselleries i de tenir-ne una visió global esdevindrà en una gestió positiva i eficaç. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Palau. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sra. Consellera de Presidència, deixi'm que li faci una pregunta abans de començar, el Partit Popular, fa estona que governa les Illes Balears, no?, en fa anys, és que, és clar, l'he sentida i em semblava que hi començaven a governar el mes passat; m'ha preocupat açò perquè sempre sembla que començam de zero, quan hi ha polítiques que fa anys que es duen a terme i que haurien de donar resultat.

De la seva intervenció, i també perquè ho va dir en la compareixença de la setmana passada, que avui ha repetit una mica en aquest plenari, gairebé és el mateix discurs de la compareixença, en una cosa sí que hi estam bastant d'acord, hi trobarà el nostre suport i estic segur que el d'altres grups, el compromís d'aprofundir en la identitat nacional dels joves de les Illes Balears, és la segona vegada en una setmana que li sent a dir, a vostè, que les Illes Balears som una nació, supòs que és un arregussat de l'anterior equip de govern, que som una nació i que, per tant, actuarà el Govern en correspondència amb aquest fet nacional de les Illes Balears; per aquí anam bé. Quant a tot allò altre, a pesar que digui que hi estam d'acord, no n'hi estam tant, encara que amb la filosofia i generalitats hi podem estar d'acord.

M'ha rerrat de la Direcció General de Joventut com una prova de funcionament, els directors generals de la qual hi fan quatre dies i que baraten cada dos per tres. Com es pot dur a terme una política si cada temporada barata l'entrenador? Sembla en Gil abans de guanyar la lliga, que baratava l'entrenador cada tres mesos. Igualment, a les conselleries, no? Ara, aquesta conselleria, ara Governació, ara Presidència, ara Vicepresidència. Com es pot dur endavant una política de joventut amb aquesta transitorietat?

I de la seva intervenció, jo n'he llegit una cosa, que és el voluntarisme. Li he dit abans que no peguem una altra vegada en voluntarisme, i la seva intervenció és un discurs de voluntarisme; em sap greu, però és açò.

No hi ha fet esment del principal problema de la joventut, que és l'atur juvenil. Ha rerrat de la formació, però no ha fet esment d'aquest problema. Vostè sap que de joves de manco de 19 anys, de 16 a 19, hi ha un 10,5% del total d'aturats l'any 94 i un 9,69 el 95?, que de 20 a 24 anys és un 18,3% del total dels aturats el 94 i un 17% el 95?, que de 25 a 29 anys és un 18% el 94 i un 17,6% el 95?, que en aquest tram de 16 a 29 anys, tram de joventut, perquè ens entenguem, l'any 94 hi havia un 46% del total dels aturats i que l'any 95 és un 45%? Hi ha una política a desenvolupar, hi ha uns resultats a avaluar, aquests són els resultats, la meitat dels aturats són gent entre 16 i 29 anys, aquest és el punt cardinal de la seva política i que vostè no ha esmentat.

Sap vostè també que l'any 1995..., i no he pogut fer més dades, són de l'INEM, no són de l'enquesta d'ocupació activa, són de l'INEM, o sigui, més modestes, no li'n puc donar més dades perquè no tenim personal al grup parlamentari que ens porti documentació com al Govern, sap vostè que l'any 1995, en el tram de 16 a 29 anys, dels 15.986 aturats, un total de 9.888 eren dones i 6.000 homes? Coneix la diferència entre atur femení juvenil i atur masculí juvenil?, i què fa el Govern davant això? Coneix els percentatges d'atur de llarga durada, aquell atur que dura més d'un any? Què fa el Govern amb això?, quina política té el govern a aquest respecte?

M'ha parlat de l'ajuda, suport, a les entitats juvenils, a partir d'ajudes econòmiques, que no pugen, que es mantenen estables des de fa molts d'anys. Sap vostè que el mes de març d'enguany va acabar el termini de presentació de sol·licituds de subvencions per a entitats juvenils i que la comissió avaluadora -és 1 d'octubre- encara no s'ha reunit per avaluar les sol·licituds, mig any després? sap vostè que les despeses de les organitzacions juvenils es van a l'estiu, quan es fan els campaments i que les organitzacions encara no saben el resultat de la comissió avaluadora? Aquest és el suport que dona a les actuacions juvenils?

Habitatge juvenil, què ha fet el Govern en habitatge juvenil? Què ha fet del conveni signat el 95 amb el Ministeri d'Assumptes Socials per 73 milions de pessetes? Quina política activa duu a terme, a part del 20% de l'Ibavi, en política juvenil?

Oficines d'informació i punts d'informació juvenil, un tema que vostè mateixa ha tret, és cert que s'ha ampliat, ara n'hi ha 32 oficines a un total de 60 o 70 municipis a les Illes Balears, som a la meitat, però per què la responsabilitat econòmica, el manteniment, de les oficines juvenils recau en els ajuntaments?, fins on arriba el compromís del Govern balear en el manteniment de les oficines d'informació juvenil?, fins on arriba?, i per què sí que es dona suport a alguns ajuntaments i a altres no, i han de córrer a càrrec de les despeses?, i al final els informadors són joves en prestació social substitutòria, sense cap formació, perquè el darrer curset de formació per a informador juvenil, quants d'anys fa que es va fer?, quants d'anys en fa?, i quin control fa el Govern del funcionament d'aqueixes oficines?, quin control en fa?

Quant al carnet jove, sap vostè que hi ha un 3% de joves que tenen carnet de jove i que a Menorca no arriba a un 2%?, com pot actuar el carnet jove amb un 3% de la població?, i sap vostè que hi ha només mil establiments a totes les Illes Balears, que no tots els ajuntaments hi estan adherits, al carnet jove i que els 120 establiments de Menorca en representen un 4%? Com pot funcionar el carnet jove amb un 3% de joves adherits, amb un 4% d'establiments a Menorca i sobretot amb l'incompliment dels establiments i dels ajuntaments pel que fa al conveni del carnet jove?, com pot funcionar? A més, per què no s'ha preocupat, el Govern balear, de fer que el carnet jove no sigui una incitació al consum, sinó una manera d'educar per al consum? Açò no ho ha fet, d'educar per al consum.

Quant al Consell de joventut, política de participació, miri, canals reals de participació hem de posar a disposició dels joves. El Consell de joventut és una vocalia de la comissió avaluadora de subvencions i està en el consell d'administració de l'Institut balear de serveis a la joventut, en aquests dos òrgans, i a l'Institut balear de serveis a la joventut té la mateixa importància que el vocal de Noves Generacions, la mateixa, que també hi està. Aquesta és la política de participació real que duu a terme el Govern balear? Ara ens rallen que s'eliminarà l'IBSJ i que es recol·locarà el personal, vigilarem la recol·locació del personal, com hem vigilat la col·locació del personal a l'IBSJ, la mateixa vigilància d'una banda a l'altra.

Quant a les instal·lacions, quina normativa s'ha fet servir per controlar les instal·lacions? La dels càmpings? Quines inspeccions reals sobre l'estat de les instal·lacions ha dut a terme el Govern balear? Com està Cala Jondal, La Victòria, Es Torretó?

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Portella, per favor.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Li he volgut treure exemples concrets perquè vegi que el seu discurs de bona voluntat i de voluntarisme, amb el qual estarem d'acord, perquè amb bona voluntat ens hi posarem d'acord, però és en els fets concrets on es troben les diferències i, a més, també estarem d'acord amb la moció que presentarem, perquè, després d'haver-la escoltada, veig que votaran a favor seu.

A la realització d'un estudi en profunditat per dur a terme un programa integral de joventut, nosaltres hi posarem terminis, perquè aquesta promesa fa anys i anys que la fan i anys i anys i anys que l'esperam.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella. En torn de contrarèplica, té la paraula la Sra. Estaràs.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Començaré contestant pel final de la intervenció del Sr. Portella. Vaig anunciar a la meua darrera compareixença per explicar els reptes que assumia en aquesta nova tasca com a consellera de Presidència que a iniciativa meua faríem un pla jove. Estic encantada que vostè se sumi a aquesta iniciativa i, per tant, és una iniciativa que vaig plantejar, que pens dur a terme i no tenc inconvenient a debatre'n les dades.

Dit això, començarem. Intentaré donar resposta a tots els interrogants que s'han plantejat.

Al llarg dels darrers anys el Govern balear ha desenvolupat i ha consolidat una àmplia oferta de serveis importants, com camps de treball, activitats juvenils, campaments juvenils, albergs juvenils, residències d'estudiants, tasques de formació, tasques de recerca de feina, mostres de dinamització juvenil, turisme juvenil, punts d'informació juvenil, etc. És una oferta que s'ha plantejat en funció dels joves i emmarcada en la voluntat d'enfortir el protagonisme i la participació juvenil, procurant evitar i prevenir qualsevol tipus de marginació, però vostè que sap que la societat viu immersa en un procés de constant canvi i de canvis accelerats, no només del Govern, de tota la societat. Àmbits que fins ara reclamaven una actuació governamental poden estar coberts, des d'iniciatives que ha presentat el Govern, diverses, i es poden haver creat unes noves necessitats no previstes, i no per això no ser mereixedores d'actuacions per part del Govern balear. Això és el que ens mou avui i en primera instància a posar en marxa tota una sèrie de mecanismes per analitzar bé quines són aquestes realitats juvenils actuals i, com a conseqüència, a redefinir el catàleg de serveis cap als joves. Per això, ens veim en la necessitat de fer un estudi psicològic dels joves on es pugui donar compte quines són les noves necessitats, i a partir d'aquí, elaborar un pla integral del jove que, com vaig dir, a iniciativa meua, vaig jo ser qui va suggerir que es pogués fer en comissió i que estic encantada que pugui rebre suport de tots els grups.

Convé marcar unes prioritats que guiïn la redefinició d'aquest catàleg i que d'alguna manera rendibilitzi al màxim el nivell de recursos econòmics, que no sempre és creixent, més aviat, moltes vegades, és decreixent, però intentarem que aquestes àrees (social, joventut, dona i, per descomptat, serveis social) no es vegin sotmeses a possible retalls pressupostaris.

He parlat del tema de formació i he fet una àmplia exposició d'aquest tema. No tenc inconvenient a dir tot el que hem fet en tema de formació, però a la meua primera intervenció ja he parlat de formació, d'ocupació i de creació d'empreses, i he dit que un dels reptes fonamentals de l'època juvenil és formar-se professionalment per tal de poder desenvolupar després un treball; no podem pretendre accés al treball si no hi ha formació. No només ho fem amb els joves, sinó també amb la dona; per això, cooperam amb la Direcció General de Formació. I com hi cooperam? Recollim iniciatives comunitàries, fem cursos de formació, intentam determinar les necessitats dels joves, fem convenis, i la veritat és que hem tengut bons resultats, li podria donar dades que tenim aquí en relació a tot el que s'ha aconseguit en tema de formació, però en qualsevol cas les posaré a la disposició perquè pugui estudiar-les.

Li diré simplement que, de tots els convenis que hem fet sobre temes d'informació laboral, n'hem fet amb empreses de treball temporal, amb Laburman, amb Consultors, i l'objectiu ha estat aquest, facilitar l'accés a la primera feina dels joves. A la memòria dels resultats, hem aconseguit un total de 400 fixos i un 15% de col·locacions; per tant, n'estam més o manco contents, d'aquest tema, i no n'estam satisfets perquè hi hem de continuar fent feina.

En relació amb el tema de les actuacions concretes, li he comentat que n'hem fetes moltes, però que n'hem e fer moltes més. Hem de potenciar i fomentar els avantatges del carnet joves, que, com saben, té una vigència, acaba d'aquí a un any, després l'haurem de potenciar i fomentar. Hem d'assumir les competències en matèria de Tive i estendre els seus punts de venda a les principals poblacions de les Illes, per tal de facilitar l'accés dels joves a aquests avantatges turístics juvenils que hi ha a l'àmbit mundial. Haurem de facilitar la utilització d'infraestructures i de serveis que el Govern balear ofereix per tal que els joves puguin trobar suport a les iniciatives i projectes. Haurem de fomentar el consum cultural entre els joves, la qual cosa s'ha vengut fent fins ara. I haurem d'encarregar cada any, no un any, cada any, un estudi sociològic sobre la joventut de les Illes Balears, cada any o cada any i mig, per saber quines són les necessitats, que es van detectant any rera any. En qualsevol cas, tendrem especial esment de tots aquells col·lectius de discapacitats, quant que puguin tenir aquella reinserció que els pertoca dins la societat i establir, evidentment, lligams entre la Direcció General de Joventut i Família i els ajuntaments, per tal de coordinar actuacions, accions i, d'alguna manera, activitats en matèria juvenil.

He dit i ho he repetit varies vegades que pensava que haviem d'aprofundir en el debat sobre valors que orienten la nostra societat i enfortir les actituds socialment compromeses de servei de tants de joves i entitats juvenils. He dit que la consciència de ciutadania és també consciència d'uns valors culturals, d'una identitat col·lectiva pròpia i ben definida, i per això la consciència de ciutadania va ser un marc formal de valors en el qual cada nació, cada poble, cada cultura li dona un contingut, i com que nosaltres li donam un contingut, i per tant uns valors específics que conformen la nostra identitat nacional, pensam que això ho hem de transmetre als joves.

He parlat que hauríem de sensibilitzar, com així s'ha fet, les associacions juvenils per potenciar les activitats relacionades amb la solidaritat, amb l'objecció de consciència, impulsar l'esperit de voluntariat, intentar sensibilitzar els joves en el tema de política d'igualtat d'oportunitats, feina que fan totalment coordinada amb la Comissió Interdepartamental de la Dona, d'acord amb el segon Pla d'igualtat. Haurem de fer feina amb tot el que pertany a minories ètniques, haurem d'impulsar accions necessàries perquè la llengua pròpia d'aquestes illes esdevingui d'ús normal en l'àmbit dels joves, haurem de fer feina amb els immigrants, haurem de continuar fent feina amb programes europeus. En definitiva crec que s'ha pres un bon camí, crec que aquest és el camí que hem de seguir. Del tema d'habitatges també n'he parlat, en podem parlar més; tenim un conveni amb el Ministeri d'Afers Socials pel tema de borsa d'habitatge jove de lloguer, i s'ha determinat que efectivament als joves d'aquí la borsa de lloguer no ha donat el resultat que s'hauria de donar, però perquè no hi ha hagut demanda dels propis sectors dels joves. En qualsevol cas s'ha facilitat el lloguer a joves, però també podem en el moment que s'estimi oportú valorar els resultats que no han depès de la Direcció General sinó de la pròpia demanda. S'han fet cursos d'habitatge per a jove, signatures de convenis amb l'Injuve, estudis de les necessitats d'usuaris, immobiliaris i propietaris, campanyes de difusió, etcètera; però crec que aquesta interpel·lació no s'ha feta perquè jo pugui fer una exposició més o manco brillant o satisfactòria del que ha fet una anterior consellera, que crec que ha estat altament satisfactori, sinó perquè a més de tretze anys de govern ens puguem marcar uns reptes de futur que col·loquin la joventut d'aquestes illes en el lloc que es mereix. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

III.- Debat de presa en consideració de la Proposició no de llei RGE núm. 2244/96, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a avaluació impacte ambiental, valoració econòmica del medi ambient i gestió pública.

Passam al darrer punt de l'ordre del dia, que fa referència a debat de presa en consideració de la Proposició de Llei número de registre 2244/96, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a avaluació d'impacte ambiental, valoració econòmica del medi ambient i gestió pública. Per fer-ne la defensa té la paraula la diputada Hble. Sra. Joana Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Senyor president, senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller de Medi Ambient, agraïm que sigui avui aquí per poder escoltar aquest debat, i en tot cas convidar-lo a la seva participació. Però no voldríem deixar de començar aquesta intervenció recordant una vella cita d'un gran estadista, quan assenyalava que l'home polític s'expressa en primer lloc mitjançant els seus actes; d'ells depèn i a ells es deu. Discursos i escrits són sols textos de suport al servei de la seva obra d'acció. Actes, acció, resultat, feina que deia i tornava a dir una vegada darrera l'altra en el seu discurs d'investidura el tercer president d'aquesta legislatura. I totes aquestes qüestions són necessàries, i així ho voldríem transmetre al Sr. President de la Comunitat Autònoma, per transmetre que el treball en defensa del nostre patrimoni natural, en defensa del medi ambient, no és només patrimoni dels partits progressistes, no pot ser només patrimoni dels partits progressistes. Per açò acció, feina, concrecions dels actes són necessaris per exigir amb aquests fets més que amb paraules credibilitat per a la dreta que vostès representen que treballa en aquesta matèria. I és cert, i supòs que vostès estaran d'acord i ens diran que sí amb paraules, que la protecció del medi ambient ha d'esdevenir una eina estratègica de la nostra comunitat autònoma en lloc d'una constant contesta política. Però per superar que hi hagi aquestes dificultats o aquestes contestacions polítiques en aquestes matèries és imprescindible superar la constant declaració d'intencionalitats sense massa continguts i sense massa concrecions, i per tant reivindicar el caràcter ecologista d'un partit de dretes amb fets.

Avui els socialistes li brindam i li oferim una oportunitat, que creim ben maca, és un projecte de llei d'avaluacions d'impacte ambiental que no val la pena recordar o insistir que si és aprovat avui i és acceptada la seva tramitació es poden modificar i ben segur que millorar-ne entre tots els seus continguts. I alhora quan s'aprovi serà una llei del Govern de la Comunitat Autònoma, una llei del Govern més d'acord amb les intencions que es van dient, i sobretot més a to amb els discursos que avui fan els membres del Govern. Serà una llei, si avui s'accepta aquesta tramitació, més a to amb el concepte de desenvolupament sostenible, un concepte que reiteradament és citat per part dels membres del Govern, i pel qual hem de recordar que un dels punts d'acord de la Unió Europea sobre desenvolupament sostenible i sobre la integració del referent ambiental en la política, assenyalava concretament que s'han d'incorporar als càlculs dels costos ambientals, i per extensió a les avaluacions d'impacte ambiental a tots els projectes com a part integrant de l'activitat, amb programa -i açò és important- de vigilància i de responsabilitat.

Però ahora també serà una llei més a to fins i tot amb el llibre d'hipòtesis del model territorial de les Illes Balears que el conseller de Medi Ambient presentà. I hem de recordar, pàgina 21, "No cal dir que és imprescindible evitar impactes negatius"; pàgina 22, "assumim el compromís que el balanç ambiental dels cicles econòmics futurs sigui positiu", pàgina 81, quan es planteja la creació d'una policia ambiental que garanteixi la protecció del territori. Per tant aquestes qüestions creim que fan perfectament lligades i donarien sustentació a aquesta llei a la seva teoria en el llibre d'aquestes hipòtesis que pretenen impedir impactes negatius. Però també evidentment seria una llei a to amb els dos darrers discursos d'investidura, tant el del Sr. Soler com el del Sr. Matas. El Sr. Soler deia molt solemnement que l'ecodesenvolupament serà la clau de volta que aguantí tota la nova estructura de creixement. Per açò són necessaris instruments jurídics i administratius que facin possible que el medi ambient sigui poder de decisió. També ho deia el Sr. Matas en multitud de frases que podem trobar dins el seu discurs, però entre d'altres una com és que "es pretén definir un model que ens permeti créixer econòmicament amb criteris selectius". Molt bé, anem a avançar amb aquests criteris selectius. Seria en tot cas, si avui s'aprova aquesta llei, tindríem una llei d'acord amb les intencions d'un dels darrers governs del Partit Popular a les Illes, perquè hem de recordar que a 1993, quan els socialistes ja presentàrem aquesta mateixa iniciativa, corregida avui sobretot a partir d'aportacions d'un grup com el PSM, i per tant intentada millorar en els seus continguts, a 1993, quan presentàrem aquest text, el portaveu del Partit Popular, avui conseller de Turisme d'aquest govern, argumentà que era rebutjada només perquè el Govern anava pel sisè esborrany de modificació del decret actualment en vigor, i que tenia un contingut molt paregut a aquest projecte de llei que els socialistes avui presentam.

El portaveu del Partit Popular a l'any 93 assenyalà que "*el Gobierno está redactando un decreto de evaluaciones de impacto ambiental. El que tenemos*" -l'actual avui encara- "*en su preámbulo ya preveía que fuera necesaria una modificación en la medida en que efectivamente se fueron presentando singularidades por la vía legislativa, tanto en la administración del Estado como de la Comunidad Económica Europea*". Fins i tot el Sr. González Ortea ens deia: "*El borrador lo tengo ahí. Vamos por el sexto borrador*". I era cert, no era una fanfarronada que ens feia el portaveu del Partit Popular aquí, al plenari; no era una fanfaronada perquè dia 3 de març del 1993, en aquell temps conseller d'Ordenació del Territori i Medi Ambient, ens deia a través dels mitjans de comunicació -s'emprava poc i s'empra encara poc el Parlament- que el Govern elaborava un nou decret d'avaluacions d'impacte ambiental, i introdueix de nou, segons el conseller, la publicitat de totes les declaracions d'impacte, clara vigilància i seguiment i actuacions noves que abans, fins aquell moment, no eren objecte d'avaluació d'impacte ambiental. De fet, per tant, el Sr. Saiz reconeixia el març del 1993 les mancances d'aquell decret d'acord amb la legislació de l'Estat i d'acord amb la legislació de la Comunitat Europea, i per tant plantejava la modificació.

I què ha passat? Ha passat el temps, han passat els anys, i del decret que anava pel sisè esborrany el març de l'any 93 no n'hem sabut res mai més. Per quin número d'esborrany deuen anar, passats tres anys? La veritat és que havíem perdut les esperances, o que els papers simplement s'haguessin traspaperat amb tants de canvis de govern, i per açò avui insistim amb aquesta iniciativa. El text del projecte de llei que avui presentam -i açò també és important- té el vist-i-plau de l'Oficina de coordinació legislativa de les comunitats autònomes. Estudiad el text, se'ns diu que els pareix adequat i conforme, tant en el bloc de constitucionalitat com a la resta de l'ordenament jurídic. Per tant, té el vist-i-plau, tant en el que són competències i el seu desenvolupament, com en la resta d'ordenament jurídic. Per tant, recuperant aquest compromís del Govern de la Comunitat Autònoma de modificar el decret actualment en vigor, el Partit Socialista presentam aquest projecte de llei, que entre d'altres hem de defensar els aspectes positius que introdueix. Sobretot és positiu fer avançar, fer efectiu el dret, executant fer efectiva la competència que té la nostra comunitat autònoma de desenvolupament legislatiu. Exercir les nostres competències fins als límits de les nostres possibilitats és una qüestió plenament reivindicada per aquest govern, i per tant aquesta avui és una de les condicions que ens permetria, com han fet altres comunitats autònomes com València, Castella i Lleó, Andalusia, Madrid, Canàries, que han desenvolupat la llei d'avaluacions d'impacte ambiental. Altres comunitats autònomes ho han fet a nivell de decret, però, així i tot, qui del Govern de la Comunitat Autònoma no està d'acord en utilitzar en definitiva les nostres pròpies competències estatutàries per millorar la nostra preocupació mediambiental.

Però a més de permetre exercir tot el que són les nostres competències i responsabilitats en matèria legislativa, afavoreix un projecte de llei la participació, si més no parlamentària, d'una manera molt més ampla. La pròpia fórmula jurídica perquè presentem a través d'un projecte de llei, o sigui a través d'un decret que es modifiquen les avaluacions d'impacte ambiental, permet a la voluntat d'un debat en el si d'aquest parlament amb els representants de tots els diferents partits polítics. Per tant, també és important que sigui en forma de llei. I també ho és per un altre motiu, gens demagògic, i que ja havíem assenyalat l'any 93, per la pròpia insuficiència de la legislació estatal, i açò ho vàrem dir ja a l'any 1993. La llei de l'Estat està establerta com una legislació de mínims, i per tant és insuficient en referència a la nostra realitat illenca de petits espais, de fragilitat ecològica, d'escassetat de recursos i d'economia turística, i per tant així com han fet altres comunitats autònomes, que han requerit un desenvolupament addicional d'aquesta legislació bàsica, han avançat moltíssim més del que estam avui en aquestes illes. Altres condicions que introduïm i que també són positives són la de reafirmar i ampliar la definició d'avaluació d'impacte ambiental, establint un caràcter unitari en el conjunt dels estudis que possibiliten aquesta avaluació, rebutjant així d'una manera clara i transparent tota discrecionalitat del Govern, en definir en el 80% dels casos en què són sotmesos a estudis d'avaluació d'impacte ambiental quins són els continguts necessaris.

També alhora, en el moment en què es modifiquen i amplien els continguts dels estudis, es possibilita que d'una manera efectiva es triï cada vegada la solució més viable amb criteris d'ecologia i economia, a curt i a llarg termini. Es garanteix el compliment i l'existència d'indicacions i mesures correctores i programes de vigilància i responsabilitat per fer-les efectives, i es garanteix una qüestió que també és important, la publicitat dels dictàmens d'impacte ambiental sempre, rebutjant també aquí la discrecionalitat que té el Govern a l'hora de fer-se públics o no.

Per tant, si és cert el discurs del Govern, si és cert que es vol fer feina a més de fer discursos, si és cert que els polítics, com deia el Sr. Soler, tenim el deure inajornable de portar a terme totes les nostres conviccions i promeses polítiques, si és cert que optam pel desenvolupament sostenible, i si és cert que optam per la qualitat front al creixement, avui seria important, creim imprescindible, per a la nostra comunitat autònoma en exercici de la seva pròpia competència, en exercici de les seves pròpies responsabilitats, donar la possibilitat que aquest projecte de llei sigui admès a tràmit. A partir d'aquí totes les modificacions poden ser possibles, i a partir d'aquí el Govern sortiria amb una llei molt més d'acord amb el seu discurs, i els ciutadans de les Illes Balears en definitiva hi sortirien guanyant. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Intervencions dels grups parlamentaris que es mostrin a favor. Per part del Grup Mixt el Sr. Balanzat té la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Els Verds celebren la presentació d'una proposició de llei per reformar el Decret d'implantació i regulació dels estudis d'impacte ambiental de 1986. Aquest mateix decret ja contemplava el seu caràcter provisional, d'experimentació i correcció de cara a una reglamentació definitiva futura. També la normativa europea que regula les avaluacions d'impacte ambiental està sent en aquests moments revisada de cara a futures modificacions. Però més important encara és el fet que el balanç de deu anys d'aplicació pràctica de les avaluacions d'impacte ambiental és bastant decebent. Les avaluacions d'impacte ambiental varen néixer inspirades pel principi de prevenció, Segons aquest principi és millor prevenir els danys al medi ambient des del principi que corregir els efectes *a posteriori* una vegada produïts. Però a la pràctica aquestes avaluacions s'han convertit en una passa burocràtica més en el procés de tramitació de projectes susceptibles de produir danys al medi ambient. Les avaluacions d'impacte ambiental no s'utilitzen en la fase de planificació dels projectes per tal d'incorporar d'una forma preventiva la protecció del medi ambient al procés de presa de decisions. En tramitar-se aquestes avaluacions de forma separada a la redacció dels projectes, no es produeix un *feed back* entre avaluació i projecte, i es limita l'estudi ambiental a beneir un projecte ja definit inamovible. La manca d'independència dels equips redactors d'estudis d'impacte ambiental i la manca de seguiment de les mesures correctores agreugen aquests problemes, els quals sovint acaben convertint aquests estudis en paper mullat, sense gran utilitat per a la prevenció dels danys al medi ambient. Normalment la mateixa empresa que realitza un determinat projecte impactant per al medi ambient és l'encarregada de dur a terme el seu estudi d'impacte ambiental, que es limita simplement a justificar el projecte, lògicament.

D'altra banda rarament es fa un seguiment de les mesures correctores contemplades, les quals encara que no modifiquin l'enfocament del projecte són de fet l'única utilitat pràctica de l'avaluació d'impactes. D'aquesta forma no s'aprofita la seva ja de per si prou escassa utilitat pràctica. Per tots aquests motius els Verds donem la benvinguda la proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista sobre avaluació d'impacte ambiental. Sens dubte aquesta és una bona ocasió per revisar l'aplicació pràctica d'aquests estudis, aplicació pràctica que no ha estat a l'altura de la seva funció preventiva.

Però si entrem a analitzar la proposta de llei socialista es pot constatar que amb aquesta nova reglamentació no es resolrien alguns dels problemes més importants amb què es troba l'aplicació pràctica de les avaluacions d'impacte ambiental i que justifica la reforma de la normativa que les regula. Com aspectes positius de la proposta socialista es contemplen mecanismes de vigilància de les mesures correctores, així com la possibilitat d'imposar fiances per assegurar el seu compliment. D'altra banda també hi ha un increment positiu d'actuacions que han de ser objecte d'avaluació d'impacte ambiental en relació amb el decret de 1986. Però limitacions importants de l'actual proposta, com són la manca d'independència dels equips redactors d'aquests estudis i la seva manca de funció preventiva pel fet de no ser utilitzats en la fase de planificació del projecte, sinó al final, no són corregides a la proposta socialista. Per aquests motius el Grup Mixt votarà a favor de la presa en consideració d'aquesta proposició de llei, però ens agradaria que aquest text passés aquest tràmit per després poder fer-ne les esmenes i les aportacions corresponents per tal d'enriquir-lo. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida té la paraula el Sr. Portella

EL SR. PORTELLA I COLL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. La necessitat de preservar, millorar i restaurar el medi natural, el medi ambient, com a condició indispensable per a la millora de la qualitat de vida, per a la protecció dels recursos naturals, justifica i explica l'adopció de mesures articulades que possibilitin una protecció integral basada en la prevenció del seu deteriorament. Per a l'adopció de mesures preventives és imprescindible que l'administració actuant responsable conegui anticipadament el impactes negatius que poden produir-se com a conseqüència de l'execució de projectes o el desenvolupament d'activitats susceptibles d'afectar el medi. La llei ha de capacitar l'administració per impedir aquests projectes o activitats que ocasionin un impacte ambiental inadmissible o desproporcionat amb els fins perseguits, i per condicionar o corregir aquests efectes. Encara que sigui a títol anecdòtic, volia explicar la resposta a una pregunta d'aquest diputat que va rebre de la Conselleria d'Obres Públiques referent a si es pensava realitzar un estudi d'impacte ambiental per al projecte d'ampliació del port de Ciutadella, i la resposta era que, com ja preveuen les bases, serà l'empresa promotora la que presentarà l'estudi d'impacte ambiental. Clar, lògicament, una empresa que ja ha abocat un cert finançament a un projecte que després ha de presentar un estudi d'impacte ambiental per desdir aquell projecte, poca confiança ens mereix, i estam en la línia que abans ha argumentat el Sr. Balanzat, del grup Els Verds.

El Grup Socialista presenta avui una proposició de llei d'avaluació d'impacte ambiental que és fonamentalment la mateixa que va presentar aquí mateix, defensada l'abril de l'any 1993. Fa tres anys aquella proposició no va obtenir el suport majoritari d'aquesta cambra, li va donar suport el Grup del PSM, tot i criticant aspectes de fons d'aquesta proposta, i també criticant un doble discurs del PSOE a nivell estatal i del PSOE a la Comunitat Autònoma; i també la va refusar el grup majoritari, el Grup Popular, bàsicament amb l'argumentació d'una banda que el Decret 4/86 d'implantació i regulació d'estudis d'impacte ambiental ja preveu aquesta avaluació, i que tanmateix estaven intentant modificar aquest decret, i anaven per l'esborrany que feia sis, com vostè molt bé ha dit, i que deu anar ja per l'esborrany número 30; i també varen argumentar a la seva oposició que prèviament a l'aprovació d'una llei d'impacte ambiental a la Comunitat Autònoma s'havia d'establir i desenvolupar la legislació a nivell comunitari i la legislació a nivell de l'Estat espanyol. Atès que aquesta encara és una assignatura pendent, és normal pressuposar que el parer del Grup Popular no haurà canviat. Lògicament, ara que el Partit Popular té la responsabilitat de govern a l'Estat espanyol, i atès que ja ha anunciat redaccions de noves lleis per als parcs naturals, per a la protecció de la flora i fauna silvestre, de modificació de la Llei de costes, etcètera, entenem que serà un compromís que durà a terme durant aquesta legislatura.

En quin marc ens movem, per tant, a l'hora de proposar una llei d'avaluació d'impacte ambiental? Per una banda tenim el programa 5 comunitari, que considera mesura prioritària per millorar la situació mediambiental l'establiment de sistemes de prevenció i control integrats de projectes i activitats de risc ambiental, i a l'àmbit de l'Estat espanyol les mesures, com vostè ha dit també, la proposant, que són poc satisfactòries per al propi grup proposant, tenen dues línies fonamentals: les avaluacions d'impacte ambiental, introduïdes al nostre dret intern en aplicació de la Directriu 337/85 a través del Reial Decret-Llei 1302/86, el Reial Decret 1131/88, i també tenim el règim d'activitats classificades establert pel Decret 2414/61 sobre activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses que va més en funció de les ordenances municipals que nosaltres creim que també s'haurien d'introduir en aquesta llei en el marc de la Comunitat Autònoma.

La nostra comunitat autònoma, ja hem parlat del Decret 4/86, que recull bàsicament la directriu sobre avaluació de les incidències de certs projectes públics i privats sobre el medi ambient de 1985, lògicament aquella directiu europea ja s'ha vist superada i engrandida per decisions posteriors que incideixen en diverses mesures per a la protecció del medi ambient, i podríem parlar, per exemple, de la Directiva 330/90 sobre la llibertat d'accés a la informació mediambiental, la Directiva 347/88 sobre residus perillosos, la Directiva 271/91 sobre tractament d'aigües residuals urbanes, la Directiva 609/88 sobre contaminació atmosfèrica i la Directiva 429/89 sobre contaminació atmosfèrica a causa d'incineració de residus municipals, directiva molt apropiada al temps actual a l'illa de Mallorca, directives i resolucions de les institucions de la Unió Europea, que han ampliat ben prou aquella directriu a partir de la qual es va redactar el decret base del 86 per part del Govern balear.

Amb tot açò volem dir que estam d'acord amb la necessitat de configurar un text normatiu que garanteixi la protecció integral del medi ambient basada en mesures de prevenció. Resulta necessari articular en un sol text les diferents normatives proteccionistes de la legislació vigent, elevant el nivell de protecció marcat per la legislació bàsica estatal, i lògicament la decretada per part del Govern balear. Estam, per tant, d'acord amb l'admissió d'aquesta proposició de llei que presenta el Grup Socialista, no gensmenys, atès que hem d'esperar que aquesta, com va passar ja a l'any 1993, no sigui admesa a tràmit, i per tant no podem entrar en consideracions més concretes, sí que els voldríem fer algunes observacions de la proposta que fan, almanco en aquest petit debat que tindrem ocasió de fer avui.

En primer lloc són molts i diversos els projectes i activitats que haurien d'estar sotmesos a l'avaluació d'impacte ambiental. Per tant trobam que seria convenient poder establir una classificació de les avaluacions, una classificació en tres categories molt determinades d'avaluacions ambientals, l'avaluació detallada d'impacte ambiental, que conclouria amb una resolució d'impacte ambiental, l'avaluació bàsica d'impacte ambiental, que conclouria amb una resolució d'estimació d'impacte ambiental, i també la qualificació ambiental per a aquells projectes, obres i activitats amb una transcendència ambiental que ho justifiqui, i que es pugui establir a través de les ordenances municipals, d'intervenir també l'administració municipal en aquesta qüestió.

En segon lloc també consideram que seria precís determinar amb precisió la creació d'un registre d'actuacions, obres i projectes sotmesos a avaluació d'impacte ambiental en totes les modalitats a què anteriorment ens hem referit, amb expedients instruits i resolucions de cada cas, i sobretot assegurant l'accés a la informació pública continguda en aquests registres, assegurar el dret a la informació d'acord amb la directiva europea.

En tercer lloc també volem expressar els nostres dubtes sobre l'òrgan resolutori de les avaluacions d'impacte ambiental que es proposa. Es proposa la Comissió Balear de Medi Ambient, en tot cas sense entrar a fons en el debat, i com va fer el PSM a la proposició de fa tres anys, també consideram que seria més oportú i més adient la Direcció General de Medi Ambient, com a òrgan de govern que és, i per tant més exposat al control de l'acció executiva. Igualment no acabam de veure clara tampoc la introducció dels consells insulars, tant en els dipòsits de fiances com en els tràmits de suspensió d'activitats, com es veu en els articles 24 i 25 de la seva proposició.

En quart lloc, una altra qüestió que la proposició hauria de desenvolupar més seria el de la individualitat de l'avaluació d'impacte ambiental, individualitat en qualsevol de les modalitats que hem dit abans, que sigui un document tècnic independent dels altres documents tècnics que defineixen el desenvolupament de l'actuació referida al projecte. S'ha de presentar per separat i ha de poder ser sotmès conjuntament amb la resta de documentació en el tràmit d'informació pública i en els procediments previstos, individualment, separatament dels altres documents tècnics.

Una altra qüestió que voldríem introduir, i que es veu a l'article 10 de la seva proposició seria sobre l'autoria. Hauria de quedar més clar que l'autor o autors, o autora o autores de l'estudi d'impacte ambiental són els responsables del contingut i de la fiabilitat de les dades contingudes. Açò no queda molt clar en la proposició que ens presenten, i hauríem d'exigir aquesta responsabilitat.

Un altre aspecte que li volem dir és quant a informació pública, malgrat que l'article 14 que presenten a la proposició a la nova redacció es corregeix respecte de la proposició anterior de 1993, dient que el dret del ciutadà a participar en la fase d'informació pública es garantirà sempre i de forma suficient, creim que caldria especificar, assegurar, fent esment a l'obligació d'anunci als mitjans de comunicació de més difusió i al tauler d'anuncis de les entitats locals afectades. Igualment per tal d'assegurar la participació creim que aquest projecte hauria d'introduir l'obligació de convocar les associacions de caràcter cívica, organitzacions ecologistes, conservacionistes, veïnals, etcètera, que puguin mostrar interès en l'expedient.

En setè lloc, sobre la inspecció, en el capítol tercer es parla de vigilància i responsabilitat, però en cap moment de l'articulat es desenvolupa la responsabilitat de la inspecció, lògicament pel caràcter nou d'aquesta legislació, per la situació en què es pot trobar el seu compliment, la llei hauria de preveure la inspecció, l'inspector com a agent de l'autoritat amb les facultats inspectores, les obligacions dels administrats davant requeriments d'inspecció. Dificilment es podrà donar compliment als propòsits d'aquesta llei sense tenir en compte i reforçar els mecanismes per assegurar el seu compliment, que serien els d'inspecció.

I en últim lloc, igualment creim que s'hauria de desenvolupar tot l'articulat que fa referència a infraccions i sancions. Segurament si aquesta proposició de llei s'admetés a tràmit parlamentari tindríem ocasió de realitzar un treball a fons, en una via d'actuació de l'administració per assegurar la protecció i millora del medi. Comunitats autònomes com la nostra ho han fet via decret, altres ho fan via llei. Sens dubte, i com vostè mateixa ha dit, i sense entrar en altres consideracions, atès que (...) caràcter de llei als estudis d'avaluació d'impacte ambiental suposaria obrir una tramitació purament parlamentària. Em pens que el nostre govern encara no ha canviat d'opinió, i el partit que li dona suport així ho manifestarà. Perdre per açò una ocasió d'obrir el debat parlamentari que és la promulgació d'una llei. Nosaltres li donarem suport, i si acaba així molt probablement tindrem l'oportunitat de presentar a aquesta cambra el que seria la nostra proposició de llei d'avaluació d'impacte ambiental.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM té la paraula el diputat Sr. Sansó.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Barceló, a l'exposició de motius, al final, diuen vostès "el Grup Parlamentari Socialista creu ja necessari avui comptar amb una reglamentació més rigorosa, més ajustada no sols a les directrius europees, sinó també i sobretot a les necessitats i característiques del nostre territori". Això és el que dèiem, vostè i jo ho sabem clarament, perquè és el que dèiem a l'any 93. Pràcticament avui, millorada, això sí, es presenta la mateixa proposició de llei. De fet ja fa tres anys vàrem tenir un bon debat aquí dins.

El nostre grup, Nacionalista-PSM, ja va votar a favor llavors que fos admesa a tràmit, amb l'esperança que pogués ser millorada amb les esmenes que, com vàrem ja anunciar i manifestàrem llavors, pensàvem fer com a grup parlamentari. Avui exactament pensam el mateix, ja que com fa tres anys veim la importància que per a l'ordenació del territori podria tenir aquesta llei. No repetirem, per tant, el debat, ni entrarem a discutir ara el text de la proposició de llei, ja que si aquesta no s'admet a tràmit poca cosa podrem millorar. Creim que el que pretén amb aquesta proposició el Grup Socialista és donar forma a unes normatives que existeixen i que de fet el nostre grup, Nacionalista-PSM, considera insuficient, com ja demostrava clarament davant el decret de dia 23 de gener del 86, quan al preàmbul es definia com una normativa provisional. Creim que el procés sofert pel nostre territori justifica i fa imprescindible una reacció molt més forta per part d'aquest parlament. Cal que els que desitjam més protecció per al nostre territori impulsem i millorem iniciatives que no presenta aquest govern. Calen en aquest país lleis que regulin clarament la protecció del nostre territori, i que controlin les activitats que hi poden incidir negativament.

En circumstàncies normals, com deia, aquesta iniciativa, com altres que no s'arriben a presentar, hauria d'haver estat una proposta del Govern. Desgraciadament en aquest país nostre, governat des de fa anys pel PP, si volem protecció, si volem defensar el nostre territori, haurem de continuar insistint amb proposicions com aquesta, esperant que quan la nostra societat reaccioni no sigui ja massa tard. No demani, Sra. Barceló, ni esperi gaire d'aquest govern ni del grup que li dóna suport, ja que aprovar lleis vol dir, com és lògic, immediatament posar-les a funcionar, en una paraula, complir i fer complir la llei. L'experiència d'aquest govern demostra que millor no fer lleis quan n'hi ha prou amb un decret, o quan aquesta llei el pot formar molt més encara aquest govern.

El nostre grup, Nacionalista-PSM, considera que aquest tema requereix molt bé una llei, i desitjaríem que aquesta proposició tenguí el suport de la majoria d'aquest parlament, perquè creim que així tendríem un punt de partida important per fer un debat molt més profund que ens duria a fer realment entre tots una normativa de protecció del nostre medi ambient. Esper i desig, Sra. Barceló, no haver de tornar d'aquí a tres anys a intentar-ho de bell nou. Esper i desig no sentir del Govern i del grup que li dóna suport el que ja ens varen dir fa tres anys, que estaven redactant un nou decret d'avaluacions d'impacte ambiental per millorar l'antic decret.

Vostè ha acabat dient si és cert, i ens ha posat molts d'exemples del que han dit els dos darrers presidents d'aquesta comunitat autònoma. Supòs, Sra. Barceló, que ho devia dir perquè era una forma de recordar el que ens diuen de tant en tant els presidents d'aquesta comunitat, però supòs -i això li vull dir clarament- que ha perdut un poc la ingenuïtat, perquè jo l'he perduda, ja que la primera vegada que vàrem discutir aquesta llei tenia un poc d'ingenuïtat, vaig intentar millorar en el possible aquella llei el mateix dia, pensant que realment una iniciativa com aquella tendria el suport del Grup Popular. Avui aquesta ingenuïtat, aquest diputat fa estona que l'ha perduda, i cregui'm, Sra. Barceló, aquests discursos que hem sentit dels nous presidents que hi ha hagut a aquesta comunitat són els mateixos discursos d'un altre president, i tal vegada no deia les coses tan clares o les amagava més, però que és exactament el mateix discurs. Ingenuïtat en aquest parlament es veurà amb la votació posterior.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el seu portaveu, Sr. Avel·lí Casasnoves.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Barceló, em permetrà fer un breu esment als antecedents d'aquesta proposta de llei que arriba avui aquí, perquè així tots els membres de la Cambra podran entendre millor quina és la situació actual. Així ens hem de remuntar a dia 27 de juliol del 85, quan el Consell de la Comunitat Econòmica Europea va aprovar la Directiva sobre avaluacions d'impacte ambiental. Al gener del 86, immediatament després, el Govern balear va efectuar la seva transposició promulgant el Decret 4/86, relatiu a les avaluacions d'impacte ambiental. Al juny de 1986 el Govern de l'Estat va promulgar el Reial Decret 1302 i va trigar dos anys més en promulgar el reglament del Decret 1131/88 per a l'execució de l'anterior.

Com és conegut, la transposició de la Directiva efectuada en aquest reial decret del Govern de l'Estat no va ser correcta, i açò va suposar les protestes del Consell de la Unió Europea i va ocasionar la pèrdua de molts de milions en subvencions i ajudes que la Unió Europea no va concedir per tal motiu.

Durant tots aquests anys, el Govern central, recordem-ho, sota el control del Partit Socialista, venia promentent i estudiant una nova llei d'impacte ambiental. Promentent i estudiant, en terminologia seva serien declaracions d'intencionalitats. Es troba actualment en estudi el tretzè esborrany de la llei. Per la seva part, l'actual direcció general autonòmica, té redactat i pensa sotmetre a la consideració del ple de la Comissió balear de medi ambient i posteriorment al consell assessor el vuitè esborrany d'un nou decret d'avaluació d'impacte ambiental, amb el qual es millorarà notablement tot el procediment de tramitació.

I arribam ja al moment actual, en el qual el Grup Parlamentari Socialista tramet dia 16 s'abvri d'enguany a la Mesa del Parlament una proposta de llei d'avaluació d'impacte ambiental, valoració econòmica del medi ambient i gestió pública.

En llegir el seu text, s'hi pot observar que és pràcticament idèntic a una proposta que va fer el mateix grup parlamentari tres anys enrera, com han reconegut també altres portaveus, o sigui, el maig de l'any 93. El text remès és, per altra banda, pràcticament idèntic al tretzè esborrany elaborat per l'anterior MOPTMA, actualment Ministeri del Medi Ambient.

I entram ja pròpiament en els comentaris que suscita aquesta proposta de llei; voldria aturar-me'n en alguns punts que aniré esmentant. En primer lloc, em sorprèn que el títol s'hi inclou de la següent forma: Valoració econòmica del medi ambient. Aquest és un camp, el de la valoració econòmica, en el qual únicament s'està començant a treballar i ningú a nivell mundial no ha fet cap legislació sobre açò; fins on arriba el nostre coneixement, tan sols hi ha qualche valoració puntual de qualche recurs natural; de fet, al llarg de l'articulat d'aquesta llei, no s'hi parla per res de la valoració econòmica, per la qual cosa, aquestes paraules que encapçalen la proposta de llei, no és lògic que apareixin a l'encapçalament. En segon lloc, també li voldria comentar que a la proposta no es fa una distinció entre avaluacions detallades i avaluacions simplificades, i açò sorprèn per un doble motiu, per una banda es demana sempre una valoració quantitativa, en unitats d'impacte, però després es posa sempre l'afegitó "si és possible", per la qual cosa disminuirà el rigor d'aquells estudis de gran magnitud que es mereix, o s'hauria d'exigir un estudi detallat, tal com es fa en el vuitè esborrany del nou decret del Govern balear. En tercer lloc, l'annex d'actuacions subjectes a avaluacions d'impacte ambiental és molt ampli, i (...) a l'annex tercer de l'actual decret i vuitè esborrany, sols que aquí únicament s'exigeix l'avaluació simplificada; segons l'experiència que ens diu la Direcció General de Medi Ambient, de deu anys de tramitació d'aquests expedients, és demencial, podríem dir, sol·licitar el mateix grau de profundització equivalent a les nostres avaluacions detallades per a tots els projectes de l'annex, a part que faria falta una plantilla de funcionaris molt superior a l'actual per poder informar i el cost per ciutadà seria moltes vegades desproporcionat al projecte. Un tercer punt que li voldria comentar és que, respecte dels procediment de tramitació, no té resoltes les qüestions de terminis; per altra banda, es plantegen als articles 11 i 12, concretament, unes consultes prèvies a la redacció del projecte d'avaluació d'impacte ambiental, al projecte i avaluació de

l'impacte ambiental, la qual cosa és equivalent a les nostres avaluacions preliminars, ja existents; l'experiència ens demostra que açò només és operatiu quan es tracta de grans projectes, que seguiran una tramitació d'avaluació d'impacte ambiental detallada, i així es proposa precisament en el vuitè esborrany del Govern balear. Especialment, hi trobam una contradicció entre els terminis de tramitació de les avaluacions d'impacte i els terminis de la Llei del sòl, per a la tramitació d'instruments urbanístics o d'ordenació del territori, com els assenyalats al punt sisè de l'annex proposat; resoldre aquesta contradicció ha dut molt de temps i creim que la proposta sobre tramitació continguda en el vuitè esborrany del Govern està molt més elaborada que la del Grup Socialista; com a detall significatiu, he de dir que el MOPTMA en el seu dia va sol·licitar al Govern balear l'esborrany i actualment estan introduint en la seva proposta algunes correccions per tal de resoldre de manera similar a la d'aquí, a la de les Illes Balears, les contradiccions de terminis entre ambdós procediments. El fet que la proposta del Grup Socialista elevi a rang de llei allò que actualment són decrets o reials decrets, donaria, sens dubte, més força al compliment dels terminis prevists a la legislació de l'avaluació d'impacte ambiental, però no finalitzaria per si mateixa amb la contradicció de terminis de tramitació. Finalment, li he de dir que pel que fa altra vegada a la tramitació d'instruments urbanístics, a l'avantprojecte del Grup Socialista i al del MOPTMA no està ben resolta la qüestió de la duplictat d'òrgan competent, ajuntament i comissió d'urbanisme, el que s'ha estudiat amb profunditat al vuitè esborrany del decret del Govern, la qual cosa ha dut a un procediment de tramitació diferent, que creim que trobaran molt més interessant que el que ja existia actualment i que provocava les conclusions.

I ja per acabar, sobretot li vull fer esment i recalcar el nivell competencial. Som en presència d'una matèria que és objecte d'una llei base de l'Estat i és la comunitat autònoma qui ha de fer el seu desenvolupament legislatiu i executiu, a més de les normes addicionals, en aquesta matèria de medi ambient. El Govern de l'Estat és a punt de treure la normativa bàsica ja actualitzada i posada al dia en tots aquests temes; per tant, esperem un poc i legislem després de la legislació bàsica, que la necessitam per desenvolupar-la, perquè si ara ho fem, abans que l'Estat, després ens podem trobar amb problemes de concordança; és a dir, que creim realment que no és el moment oportú. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, la Sra. Barceló té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President. senyores diputades, senyors diputats. Hi ha una cosa que és clara, que hi ha partits que són capaços..., grups parlamentaris que són capaços, perquè veuen que existeix un problema, delimiten quin és el problema, de posar-se d'acord per dir que la solució ha d'anar cap aquí, i a partir de determinar quina és la solució, que és millorar una reglamentació, que tothom hi pugui participar. Ens ha passat amb els partits de l'oposició, que tots hi podríem fer diferents aportacions, que s'haurien de discutir segurament totes, valuosíssimes, i que el debat polític, la representativitat dels grups, donaria un projecte clar, consensuat o no, però si, com a mínim, participatiu. A la contra, el Partit Popular. El Partit Popular detecta, com a mínim a nivell públic, un problema l'any 93; el Sr. Saiz ens diu que revisen el decret d'avaluació d'impacte ambiental perquè ha caducat, paraules textuais del Sr. Saiz de l'any 93, i en més de tres anys, què ha fet el Govern per resoldre el problema? Fer esborranys, res.

El títol, esmenes puntuals; evidentment, s'hi varen presentar esmenes, i vostès, per no dir-ho d'una altra manera, tenen la paella pel mànec dins les ponències en què es debaten les lleis. Per tant, poden fer les aportacions que vulguin. En tot cas, si el decret està caducat, si és cert i vostès hi estan treballant, que s'ha de modificar i que s'ha d'avançar per adequar-se a les normatives existents avui, es tracta de decidir políticament si ho volem fer per decret nosaltres tots sols, el representant del Partit Popular ha sortit a debatre el vuitè esborrany d'aquest decret, que ningú no coneix i que, per tant, no podem debatre aquí avui, encara que ens agradaria poder entrar en debat sobre ell, però ens és impossible perquè no el coneixem, o optar per una fórmula de projecte de llei que és participativa.

Els terminis per elaborar una llei, i companys seus li poden dir per experiència a vegades són rapidíssims, hi ha hagut lleis que s'han tramitat amb una velocitat increïble, també vostès tenen i marquen la pauta de les tramitacions de les lleis dins aquesta cambra, ho poden fer en una setmana, si volen. Imagini's les coses que han fet dins aquest parlament. Per tant, és qüestió de voluntat política. Volem que sigui participativa o volem actuar, el Govern, a compte nostre? Nosaltres valoram que... Optam, evidentment, per una manera participativa de donar sortida a unes qüestions, després d'esperar que en tres anys el Govern tirés endavant el seu decret, tres anys. És clar, després d'aquest fet, i aquests són els fets, queda en dubte i en qüestió tot el discurs mediambiental del Govern, començant pel seu president, el qual amb quina cara podrà defensar que els partits de dretes són ecologistes, quan estan tres anys, i açò que diu que han de fer molta feina, sense fer res per solucionar un problema que, ho repetim, estava detectat i que el portaveu anterior del Partit Popular com a mínim ens va oferir, que mai no ens el va enviar, el projecte de decret en què estaven treballant.

Per tant, l'oposició, encara que la ingenuïtat, com deia el representant del PSM, la anem perdent, tenim l'obligació de continuar denunciant el doble discurs, doble discurs ecologista, de directrius, que avançarem, reciclarem, hi tindrem policia ambiental, farem quaranta mil coses, reciclarem el territori, farem grans projectes de molts de milions, però a les coses petites, als instruments que vertaderament permeten que cada dia les activitats s'adeqüin a uns criteris objectius, clars, transparents i amb informació pública que solucionin els problemes mediambientals, aquí no hi ha ningú a les cases, aquí el Govern desapareix. Tot ha de ser molt gros, amb molts de discursos, però, evidentment, amb cap resultat. Repetim que hem esperat tres anys per tirar endavant açò.

Per tant, què hem de fer? Continuarem denunciant aquest discurs, mentre no els convencem que el medi ambient no hauria de ser motiu de contesta política, ho he dit al principi, hauria de ser una eina estratègica de tota la comunitat i amb els màxims suports dels grups de l'oposició; mentre açò no sigui així, continuarem deixant de banda que els criteris mediambientals conformin d'una vegada per totes l'ordenació del nostre territori i la protecció del nostre medi ambient.

Per tant, discurs buit de paraules, aquí funcionam a l'inrevés de la cita del primer estadista he citat, que primerament són els fets i les paraules han de donar suport als fets. Aquí és ben a l'inrevés. I tan just per acabar, no voldria acabar tampoc tan seriosa i sí que m'agradaria, atès que el president del Govern de la comunitat autònoma no era aquí per seguir aquest debat i, per tant, per condicionar el seu discurs ecologista, dedicar-li una glossa, una glossa no feta evidentment per mi, hi ha altres consellers que saben fer-ne de pròpia, però sí un refrany popular en forma de glossa que, com he assenyalat, de la saviesa dels nostres avantpassats, aquí també la qüestió és clara, la glossa és antiga i recull la saviesa popular quan ens diu: "Tu ens vol rentar la cara amb paraules i pocs fets, no et coneixíem encara i ara ja sabem qui ets". Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Casasnovas, per tancar la qüestió, té vostè la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Per respondre a la Sra. Barceló, quant que el Govern balear no ha fet res, és una cosa, si més no discutible, nosaltres creim que ha fet molta cosa i bona part dels ciutadans d'aquestes illes, també. Si el Govern de l'estat no hagués fet res, hauria estat millor, hauria estat millor perquè ens hauríem estalviat la renyada que ens va donar el Consell d'Europa en el seu moment i la pèrdua de milions que açò va suposar per al nostre país, però el cas de Balears no és aquest i, es clar, supòs que treure Balears com a exemple d'una regulació puntera en temes de medi ambient a segons qui no acaba d'agradar.

Jo estic d'acord, Sra. Barceló, que no és un patrimoni exclusiu de l'esquerra el tema del medi ambient, que és de tots els partits polítics, i jo li diria amb un exemple que tots hi estam d'acord, a construir una casa, hi estam tots d'acord, amb aquest fet, la casa del medi ambient, només hi ha una diferència, ja la hi he dita: primer, la llei de l'Estat i després el desenvolupament des d'aquí, de Balears. Estam d'acord a construir aquesta casa, hi ha una diferència, vostè la vol construir per la teulada, nosaltres pels fonaments, és l'única diferència que hi ha.

I per acabar, també li diré que jo, de glosses, no en sé fer gaire, però li vull recordar aquell refrany que es diu molt al camp de Menorca i supòs que també a Mallorca i a Eivissa, que no és bo passar l'arada davant el bou, i vostès moltes vegades, quan governaven, ho han fet. Ens permetrà que des de l'oposició on són ara, no els ho permetem, i per tant, facem un exercici de responsabilitat. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Conclòs el debat, passam a la votació.

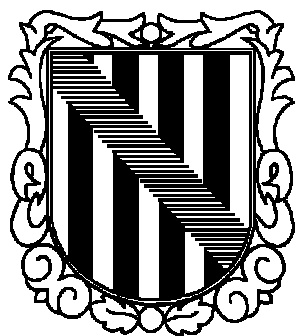
Senyores i senyors diputats que votin a favor de la presa en consideració de la proposició de llei, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 28; en contra, 31. Queda rebutjada aquesta presa en consideració de la proposició de llei.

En no haver-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma